

Tineretul lumii

7
1959

filatelia

și festivalurile mondiale ale tineretului

Am în fața privirii o colecție filatelică. Cu toate că imaginile lor au subiecte diferite, le reunește în aceeași colecție o temă comună, festivalurile mondiale ale tineretului și studenților pentru pace și prietenie. Mai important decât valoarea filatelică este faptul că aceste mărci constituie, fiecare în parte, un mesaj de prietenie, o amintire de neșters. Milioane de tineri, filateliști și nefilateliști, află în imaginile acestor mărci un mesaj al năzuinței lor de a trăi în pace, de a munci neabătută pentru o viață fericită.

Întă mărcile închinată primului Festival Mondial, care s-a desfășurat în 1947 la Praga. Este o serie de două valori emise de poșta cehoslovacă, cu un desen comun: 3 tineri care simbolizează cele 3 rase și emblema Federației Mondiale a Tineretului Democrat. Într-adevăr, acum 12 ani și-au dat mâna la Praga, orașul de aur, tinarul negru din Senegal, tinarul gaiben din țara dimineților liniștite și tinarul cu păr bălai de pe câmpurile Moraviei. 17.000 de soli ai tineretului din 71 de țări, întâ bilanțul primei reuniuni a tineretului.

A doua serie de mărci închinată acestei mari sărbători tineresti a fost prilejuită de Festivalul din 1949 de la Budapesta. Mărcile au fost emise de poșta R. P. Ungare și exprimă în imaginile lor solidaritatea tineretului lumii în lupta lui pentru o viață fericită.

Cel de-al III-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, care a avut loc în 1951 la Berlin, a adus în colecțiile filatelice două serii de mărci: prima, emisă de poșta R. D. Germane, cuprinde 4 valori, a doua este o serie de 3 mărci emisă de poșta R. P. Romine, din ale căror imagini se degajă aceeași nobilă idee: prietenia tineretului din întreaga lume. Festivalul de la Berlin a reunit 26.000 de tineri și tinere din 104 țări și 2.000.000 de tineri din întreaga Germanie.

De zilele înscrise ale lui august 1952 ne amintim cu toții. Atunci, Bucureștiul nostru s-a transformat timp de două săptămâni în capitala tineretului lumii, a fost orașul celui de-al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, care a găzduit peste 30.000 de delegați ai tinerilor din 111 țări. Poșta R. P. Romine a pus în circulație o serie de 4 mărci, consacrată întâlnirilor prietenești, manifestărilor culturale și întâlnirilor sportive. Cele 8.000.000 de mărci emise cu prilejul Festivalului de la București s-au împrăștiat în întreaga lume, și astăzi cu greu mai poți găsi o serie completă neștampilată.

Festivalului de la București i-a urmat, în 1955, cel de la Varșovia, omagiat prin două serii de mărci poloneze.

Execuția lor cu adevărat artistică a fost unanim apreciată în lumea filatelică și valoarea de 60 gr — culoare albastră —, care reproduce stadionul din Varșovia, a fost premiată la Concursul Internațional de Filatelie Sportivă de la Roma, instituit pentru mărcile cu subiect sportiv din 1955.

Cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, din vara anului 1957, de la Moscova, prilejulește emiterea de noi serii de mărci, de către poșta țării-gazde, Uniunea Sovietică. Prima serie sovietică are 5 valori, în ale căror desene regăsim ideea prieteniei tineretului de toate rasele și culorile, precum și aceea a unității tineretului în lupta pentru pace.

O altă serie, tot cu 5 valori, aduce în desene cîteva din disciplinele sportive care s-au bucurat de cea mai largă participare. După închiderea festivalului, tot poșta U.R.S.S. a emis o serie care redă, în imaginile a 4 mărci, locurile rămase de neuitat pentru cel peste 40.000 de tineri veniți la Moscova din întreaga lume: Moscova, stadionul, palatul festivalului, palatul culturii. Marea expoziție filatelică internațională care a avut loc la Moscova în zilele festivalului în sălile librăriei „Lenin” a prilejuit și ea emiterea unei mărci comemorative. De asemenea, poșta R. P. Romine a emis o serie de 4 valori, care se distinge prin faptul că readuce tema dansurilor folclorice, iar prin marca de 1 leu, de format triunghiular, dă o notă de originalitate în formatul mărcilor.

Cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților are loc în acest an la Viena. Marea sărbătoare din această vară constituie o nouă și uriașă manifestare a tineretului lumii pentru pace și prietenie, a cărei semnificație este astăzi deosebită, cînd toate popoarele, întreaga omenire munțitoare, și-au unit eforturile în lupta pentru apărarea viitorului.

Festivalul de la Viena aduce în colecțiile filatelice noi mărci poștale, între care cele emise recent de către poșta R. P. Romine. Seria cuprinde 4 valori dantelate și nedantelate, cu următoarele imagini: afișul festivalului (40 de bani și 1 leu), tinară dansatoare (55 de bani și 1,60 lei), sportivi (1,75 lei).

Încoet, pe neglindite, am răsfoit toate fișele albumului. Imaginile mărcilor ne-au purtat pe aripile gîndurilor prin orașele celor 7 festivaluri mondiale ale tineretului și studenților. Mici ferestruici, prin care am privit în viața tineretului de pretutindeni, aceste mărci poștale ne vorbesc ori de cîte ori le-am cerceta de faptul că tineretul din întreaga lume se află strîns unit în năzuința lui de a împune pacea, de a țări o lume și un viitor luminos.

V. TEBEICA

COMITETUL DE REDACȚIE :

Director: Werner LAMBERZ (R.D.G.) Redactor-șef: Sukhendu MAJUMDER (India). Membri: ANDERSON Ingemar (Suedia), CHARVENET Paulette (Franța), CHEIKH Bara Lo (Senegal), JEUTNER Klaus (R.D.G.), KHRAISHI Ibrahim (Iordania), LATORRE Ernesto (Spania), VOLODIN Lev (U.R.S.S.), WILLISTON Floyd (Canada).

ADRESE :

Redacția centrală: Benczur-utca 34, Budapest VI — R. P. Ungară.

Redacția ediției în limba română: București, Piața Științei nr. 1.

DRAGI CITITORI DIN ROMANIA,

Dacă doriți adrese ale tinerilor din alte țări pentru schimb de corespondență, adresați-vă SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D., Benczur-utca 34, Budapest VI, R. P. Ungară. Pentru acoperirea cheltuielilor acestui serviciu, adăugați în plic o serie filatelică completă în valoare de 1,50 lei.

În cazul cînd solicitați publicarea unui anunț la rubrica „prietenilor prin corespondență” din revista „Tineretul lumii”, valoarea seriei filatelice va fi de 2,25 lei. TOATE CERERILE DE CORESPONDENȚĂ SE TRIMIT SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D. Scrieți numai într-una din limbile de mare circulație (ex. rusă, franceză, engleză etc.).

Revistă internațională a tineretului editată de F.M.T.D. Apare lunar în limbile germană, engleză, chineză, spaniolă, franceză, maghiară, polonă, română, rusă și o dată la două luni în arabă și suedeză

Sumar

Pagina

- 1 Salutăm festivalul
- 2 17.000 de tineri se întâlnesc la Viena
- 4 Dansurile populare din India se mândresc cu un trecut milenar
- 6 Cine vine la festival?
- 8 Scrisoare către un european de 20 de ani
- 9 Festivalul, izvor de inspirație pentru cititori
- 10 O zi obișnuită din viața unui om obișnuit
- 12 F.M.T.D. și apărarea drepturilor tineretului muncitor
- 13 Tineretul chilian și viața lui
- 14 La palatul pionierilor
- 16 Tineretul din toate continentele își exprimă solidaritatea cu tinerii germani
- 18 La Washington cu tineretul american
- 19 Prin intermediul revistei „Tineretul lumii” India își exprimă solidaritatea cu Africa
- 20 Tineretul francez spune: NU! războiului din Algeria
- 21 Vrem unificarea și independența țării noastre
- 22 Cătușe
- 24 Apelul Indiei pentru solidaritatea afro-asiatică
- 24 Nu vă cunoașteți corpul
- 25 Mașinile de tradus
- 26 Cronica unor bieți îndrăgostiți
- 28 Jocuri distractive pentru festival

COPERTA I — Printre feluritele cadouri ce vor fi dăruite la Viena tinerilor din alte țări din partea delegației din R.P.R. se vor afla și aceste frumoase fuste cu motive populare românești lucrate de tinerele muncitoare de la „Țesătorile reunite” din București.

(Foto: D. F. Dumitru)

COPERTA a II-a — Filatella și festivalurile mondiale ale tineretului și studenților

COPERTA a III-a — Cine vrea să corespundă cu noi?

COPERTA a IV-a — În anii puterii populare, Republica Populară Română a devenit un stat cu o puternică industrie. Iată un grup de tineri constructori de la Combinatul siderurgic Hunedoara înălțând steagul pe ultima piesă a furnalului nr. 7

FESTIVALUL

Când scriem aceste rânduri, primii participanți la cel de-al VII-lea Festival sînt pe drum spre Viena. Îi așteaptă 10 zile minunate pe care le vor petrece împreună cu delegații din lumea întreagă, prieteni ai păcii. Aceste 10 zile vor fi bogate în evenimente de neuitat, în discuții și schimburi prietenești de vederi, în activități serioase în cadrul seminariilor și întîlnirilor, în distracții fără grijă în timpul serbărilor și în întreceri sportive.

Dar festivalul va însemna mai mult decît 10 zile petrecute în compania unor tovarăși buni. El va fi expresia aspirației tineretului din toate țările, de toate convingerile, spre prietenie și pace. Acest festival, prin cele 10 zile petrecute într-o atmosferă de prietenie de către cei 17.000 de participanți veniți din toate țările, va fi o nouă mărturie a faptului că o viață fericită nu este o himeră, ci o posibilitate realizabilă.

Mai mult, în aceste 10 zile, toți cei care au crezut în născocirile calomnioase ale anumitor cercuri ostile festivalului sau care, reținuți de îndoială, au ezitat pînă să se hotărască să vină la Viena vor vedea cu propriii lor ochi cum se vor năruie născocirile cu privire la „orientarea politică părintitoare” a festivalului și toate minciunile de acest fel. Festivalul va contribui deci la smulgerea măștilor de pe fețele dușmanilor cooperării internaționale a tineretului și la întărirea și dezvoltarea acestei cooperări.

Festivalul nu se va limita numai la aceste 10 zile și nici la cei 17.000 de tineri care vor merge la Viena. În același timp cu festivalul din capitala austriacă, în multe țări vor avea loc festivaluri naționale, reunind zeci de mii de tineri, în mijlocul cărora se vor afla adeseori invitați de peste hotare. Astfel, avem dreptul să spunem fără exagerare că cel de-al VII-lea Festival va fi în acest an evenimentul cel mai important pentru mișcarea internațională de tineret.

Noi, membrii redacției „Tineretul lumii”, îi salutăm astăzi, în ajunul acestui eveniment, pe cei 17.000 de tineri care merg la Viena și pe numeroși tineri care au lucrat în toate țările lumii pentru succesul festivalului. Dorim ca pacea și prietenia să triumfe nu numai la Viena, ci și în lumea întreagă!

SUAR SUROSO
secretar al F.M.T.D.

17.000 de tineri se întâlnesc la Viena

Fiecare are amintiri fermecătoare din tinerețe. Prima prietenie, o întâlnire cu noi prieteni, întrunirile tinerești la care a luat parte constituie tot atâtea amintiri trainice. Or, unul din aspectele celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului este, cu siguranță, acela că oferă posibilitatea unor astfel de întâlniri.

Viena este un oraș celebru, imortalizat prin valsurile lui Strauss, Grădina „Prater“, Schönbrunn, castelul și grădinile sale minunate, măreața panoramă de pe Belvedere, Catedrala „Saint Etienne“, teatre cu tradiție. Și, bineînțeles, n-am putea ignora printre punctele de atracție ale Vienei tinerele și tinerii veseli pe care îi întâlnești pretutindeni. Parcurile înverzite și construcțiile pitorești din acest oraș vechi vor fi la sfârșitul acestei luni gazdele unor mari festivități. 17.000 de tineri veniți din toate colțurile lumii se vor întâlni la Viena cu prilejul celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului.

Sub lozincă păcii și prieteniei, tineretul va prezenta la festival cîntecele și dansurile naționale favorite. Viena va deveni centrul culturii bogate și multicolore a tineretului din lumea întreagă: se vor putea vedea și auzi aici tangouri din Argentina, reprezentanții circuitului chinezesc, dansuri clasice din India, cimpouri scoțiene, Opera din Pekin, baletul sovietic, jazzul american, tobe africane, flauturi din Asia, dansuri din Indonezia, mari coruri din Europa centrală, ansambluri de cîntece și dansuri din Italia, Franța, Anglia și din alte țări europene. În timpul festivalului, vor fi organizate numeroase manifestări de masă, de exemplu: deschiderea solemnă, o seară de solidaritate cu tineretul din țările coloniale și cele care recent au devenit independente, adunări ale tineretului de la sate la „Krems“, un program special pentru fete, manifestații consacrate păcii și prieteniei între națiuni, reprezentații culturale și expoziții internaționale de artă. Un program deosebit, de neuitat, îl vor constitui întâlnirile prietenești și adunările din timpul festivalului.

Schimbul de adrese și de autografe, darurile reciproce, cîntecele și dansurile vor constitui tot atâtea întâlniri improvizate. Mai multe sute de clădiri și grădini publice din Viena vor servi drept cadru pentru aceste relații de prietenie din timpul festivalului.

Întîlniri pentru amatori

Vor fi organizate programe speciale pentru tinerii care au aceleași preferințe. Vor fi adunări pentru filателиști, constructori

de aeromodele, pentru cinești și fotografi amatori, tineri pictori, conducători de cluburi de alpinism, prieteni ai naturii, tineri dirijori de orchestre și coruri, conducători de organizații de copii, amatori de teatru și conducători de tabere de muncă voluntară.

Aceste întâlniri cu caracter prietenesc vor permite discutarea intereselor comune ale participanților, schimbul de experiență și întărirea cooperării și înțelegerii reciproce. După discuții, întâlnirile se vor termina cu programe speciale. Astfel, filateliștii vor vizita în comun expoziția de filatelie, conducătorii de cluburi de alpinism și prietenii naturii vor face o excursie la Schneeberg, constructorii de aeromodele la aeroportul Schwechat, diferite grupuri vor vizita muzee, castelul de la Schönbrunn etc.

Întâlniri profesionale

Se vor întâlni, de asemenea, la Festivalul de la Viena tinerii cu aceeași meserie sau aceeași profesie. Astfel se organizează adunări pentru tinerii muncitori din construcții, tinerii feroviar, tinerii muncitori agricoli, tinerii mineri, muncitorii din industria chimică, tinerii ziariști, metalurgiști, învățători etc. În fiecare din aceste adunări, va avea loc o discuție precedată de o conferință introductivă prezentată de delegați competenți din diferite țări. După aceasta, participanții vor avea prilejul să viziteze întreprinderi și instituții legate de meseria sau profesia lor.

Întâlniri ale tinerilor parlamentari, conferințe științifice etc.

Tinerii parlamentari se vor întâlni pentru a dezbate următoarea problemă: „Ce contribuții pot aduce tinerii parlamentari la cauza înțelegerii reciproce și a cooperării internaționale?” Printre participanți vor figura deputați din Brazilia, Grecia, Bulgaria, Uniunea Sovietică, R. P. Chineză, Ceylon, India, Indonezia, Finlanda. Se proiectează, printre altele, întâlnirea tinerilor parlamentari cu conducători politici austrieci bine cunoscuți.

Studentii vor avea, de asemenea, programul lor de seminarii și conferințe științifice. Profesori și savanți de renume vor vorbi despre progresele științei, despre folosirea pașnică a energiei

nucleare, cucerirea cosmosului, rezultatele Anului geofizic internațional nu numai pentru studenți, ci și pentru toți participanții la festival.

În timpul festivalului va fi, de asemenea, organizată o conferință specială despre U.N.E.S.C.O. Ea va fi urmată de un film despre activitatea U.N.E.S.C.O. în rîndul tinerilor.

Tinerii sportivi vor părăsi pentru o zi stadionul pentru a asista la o întâlnire specială, unde vor putea să se întâlnească și să facă schimb de experiență.

Adunări și întâlniri regionale

În aceste adunări, delegați din America Latină, Europa, Africa, Asia, Orientul Mijlociu etc. vor avea prilejul să discute problemele care îi interesează, precum și despre întărirea cooperării și a înțelegerii reciproce în lupta pentru pace.

Unele țări și regiuni vor organiza întâlniri speciale: de exemplu o întâlnire a tinerilor scriitori din America Latină, o întâlnire consacrată memoriei lui Schiller etc.

Pe de altă parte, vor avea loc sute de întâlniri prietenești între delegații din diferite țări. Fiecare delegație va avea prilejul să invite alte delegații și să fie, la rîndul ei, invitată. Aceste întâlniri prietenești vor fi însoțite de schimburi de daruri, precum și de cîntece și dansuri.

În toate regiunile lumii, tineretul pregătește cu entuziasm participarea delegațiilor săi la festival. Sute de organizații naționale și internaționale sprijină Festivalul Mondial de la Viena. Diferitele întâlniri și părți ale programului Festivalului de la Viena sînt sprijinite de organizațiile interesate, ca, de exemplu, Federația internațională a filateliștilor, Uniunea internațională a cluburilor de corespondență, Federația internațională a muncitorilor din industria chimică și industria petrolului, Federația internațională a muncitorilor agricoli și forestieri, Federația internațională a funcționarilor etc.

Programul Festivalului de la Viena va fi extrem de bogat în manifestări și concursuri culturale, în întreceri sportive etc.

Cel de-al VII-lea Festival cheamă tineretul din toate țările să se întâlnească la Viena pentru a apăra și întări prietenia popoarelor și pacea lumii.

DANSURILE POPULARE DIN INDIA SE MINDRESC CU UN TRECUT MILENAR...

India este țara câmpiilor înverzite, a fluviilor mari, a nopților cu lună și a zilelor însorite. Diferitele popoare pline de sensibilitate care au locuit aci de-a lungul istoriei au îmbogățit fără încetare arta dansului. Figurile de dansatori de pe vechile statui ale templelor indiene dovedesc nivelul excepțional de înalt al artei coregrafice de odinioară. Fiecare mișcare, fiecare expresie, fiecare „mudra” (poziție a degetelor) este plină de simboluri și de semnificație și dau dansului indian antic un caracter de puritate, de grație și de demnitate.

Lunga perioadă a sclavagismului din istoria Indiei și declinul civilizației sale în epoca colonialismului au împiedicat dezvoltarea artei dansului. În zilele noastre însă se întâlnesc pretutindeni semnele unei reînnoiri, și dansurile indiene devin tot mai populare în lumea întreagă.

Celebrul dans indian „Varat Natyan” și dansul „Katthak” din India de nord nu mai sînt necunoscute în alte țări. Pe de altă parte, dansatorii din zilele noastre sînt pe cale de a crea balet moderne, împletind tradițiile artistice clasice cu ideile și subiectele contemporane.

NATURA ȘI VIAȚA: SURSE DE INSPIRAȚIE

Se vorbește adeseori despre dansurile clasice indiene, al căror renume este cunoscut. După părerea noastră, dansurile populare, expresia cea mai simplă, cea mai autentică a vieții poporului, își au rădăcinile adînc înfipte în pămîntul țării.

Oamenii simpli de la sate, cînd sînt fericiți, dansează în plină natură fie pentru a sărbători recolta, fie cu prilejul vreunei sărbători sau al unei ceremonii nuptiale. Ei se inspiră din natură și din propria lor viață. Iată de ce mișcarea corpului și expresia feței sînt totdeauna vii și naturale.

Bătăile tobelor îi adună pe locuitorii satelor; soarele strălucește și un vînt ușor mîngîie frunzele de palmieri; dar mai ales bucuria unei recolte bune îi face pe oameni să se veselească. Își unesc mîinile, cîntă, bat din palme, și picioarele încep să se miște în cadența tobelor.

Iată sufletul și esența comună a dansurilor indiene, care, bineînțeles, diferă totuși în ceea ce privește costumele, stilul și muzica unei provincii sau a unei comunități

populare. Dansatorii se inspiră aproape pretutindeni din tradiții, din istorie, filozofie și din moștenirea culturală a trecutului. În general, dansurile se leagă de vechile epopei ale Indiei, de Ramayana și Mahabharata, predilecție care se traduce uneori în coregrafia baletului.

Dansurile populare indiene cele mai cunoscute sînt originare din provinciile Pundjab, Cașmir, Gujrat, Rayasthan, Assam, Manipur, Santal, Paragana, Maharashtra, Madras, Bengalul oriental, o parte a Bengalului occidental și Kerala.

DANSURILE VIAIE ALE PUNJABULUI

Locuitorii Pundjabului sînt robuști și energici. Ei desfășoară o muncă grea pentru a transforma Pundjabul într-un pămînt roditor; drept urmare, dansurile lor sînt deosebit de viguroase și colorate. Dansul „Bhangra”, de pildă, începe prin reprezentarea semănatului grîului și se termină prin reprezentarea recoltării. Interpretii se adună cînd e lună plină și dansează în cerc. În centru, toboșarul bate cu două baghete. Cei doi corifei stau unul lîngă altul lîngă toboșar și încep să cînte, invitîndu-i pe ceilalți să li se alătore. Costumele sînt viu colorate, și dansatorii au la glezne clopoței numiți „ghungoors”.

DANSUL DRAGOSTEI DINTRE KRISHNA ȘI RADHA

Locuitorii mării văi a Cașmirului sînt deosebit de talentați. Vestiți prin arta și prin manufacturile lor, ei au minunate dansuri populare. Încep să cînte în comun, apoi, pentru a crește tensiunea dramatică, se învîrtesc în sunetele tobelor.

Manipur este un mic și fermecător stat din răsăritul Indiei, unde toată lumea și mai ales femeile dansează minunat. Dansează toți împreună, bărbați și femei, bătrîni și tineri — viața lor este nedespărțită de dans. Vestitul dans numit „Rashleela” din Manipur evocă dragostea eternă dintre zeul Krishna și Radha. Coregrafia este alcătuită din mișcări line și unduite; dansul este însoțit de sunetele unui instrument denumit „mridanga” și de sunetele tobei „kartal”.

Același dans „Rashleela” din provincia Gujrat merită, de asemenea, să fie menționat. Mai popular este însă dansul „Garba”,

al cărui nume provine din cuvîntul „garbi”, ce înseamnă „vas pentru apă”. Dansul este executat în cinstea vasului pentru apă, pentru ca țara să nu sufere de secetă.

Tinerile de la țară merg dansînd de la o casă la alta și duc cu ele ulcioarele lor din pămînt pictat. Stăpîna casei cîntă primul vers, în timp ce celelalte repetă în cor.

TOBE ÎN LUMINA LUNII

Cele mai frumoase dansuri sînt cele ale santalilor. Dansatorii din această regiune au corpuri foarte mlădioase, de culoare închisă. Seara, ei beau vin și încep să danseze și să petreacă. Fetele îmbrăcate în „sariuri” albe, purtînd flori roșii în părul lor negru formează o linie dîndu-și mîna și fac pași înainte și înapoi. Tinerii se aliniază în fața fetelor, bat tobele și cîntă din fluier. Slaba bătaie a tobelor

ascultată de la anumită distanță, în lumina lunii, fascinează puternic pe cel care are norocul să asiste la o astfel de sărbătoare.

Majoritatea dansurilor populare ale locuitorilor din Madhya Pradesh, din Orissa, din Bengal ori din Andhra seamănă în ce privește stilul și mișcările cu cele din Santal. Dansurile din Assam prezintă o mică deosebire. Assam este o provincie cu ploi tropicale, păduri dese, coline și plantații de ceai. În Assam locuiesc mai multe triburi, printre care Khashi, Mizo, Naga și Barokachari. Locuitorii cultivă arbori fructiferi și orez sau lucrează pe plantațiile de ceai. Aceste triburi au propriile lor legende, cîntece și povești. Înzestrați cu fantezie și simț dramatic admirabil, ei execută cele mai impresionante dansuri din India. Mișcările lor sînt pline de vigoare și au adeseori un caracter războinic.

În India de sud, dansul cel mai cunoscut este cel denumit „Kathakali”. Dansatorii își pun măști și pălării fantastice pentru a atrage întregul sat. De cele mai multe ori, ei reprezintă istoria Ramayanei, în formă de balet.

Merită, de asemenea, să fie menționate dansul „Cailor de lemn” din Madras și cel din Kerala denumit „Kaikotte Kali”, care sînt executate cu prilejul unor festivități.

Poporul din India, ca și popoarele din numeroase alte țări, a devenit din ce în ce mai mult conștient de valoarea dansurilor populare. Dansatori profesioniști îndrumază ansamblurile populare în vederea unor reprezentații teatrale. La cel de-al VII-lea Festival al Tinerețului de la Viena, poporul Indiei va veni cu minunatul său trecut cultural, pe care îl îmbogățește prezentul.

...au trecut frontierele

Dansurile Indiei, necunoscute în lume, în timp ce țara era sub dominație străină, au trecut după aceea frontierele.

lată pe tîndra balerină sovietică Vera Bociarova

din Moscova interpretînd, cu prilejul concursului artistic de selecționare pentru Festivalul de la Viena, un dans indian pe care probabil îl va prezenta la festival.

CUM ȘI-AU ALES DELEGATUL LOR MARINARII DIN AUSTRALIA

30 de tineri australieni au plecat în prima săptămână a lunii iunie spre China, în drum către Viena. În acest grup se găsesc delegați oficiali la festival ai mai multor sindicate ca Uniunea marinarilor și Organizația metalurgiștilor. Delegatul Uniunii marinarilor a fost ales după ce s-au primit propuneri nominale din partea tuturor vapoarelor care pluteau de-a lungul coastei australiene; banii pentru călătoria delegatului au fost strânși de asemenea pe aceste vase.

Într-o scrisoare pe care am primit-o recent din partea organizației membre a F.M.T.D. Liga tineretului „Eureka“, Mavis Moten,

secretarul național, scrie: „Cei care au provocat atacuri împotriva festivalului în Australia au suferit un eșec. Acest eșec se datorează marelui sprijin de care s-a bucurat festivalul în rândurile tineretului. În rândurile tinerilor, membri ai partidului laburist, spre exemplu, există un mai mare interes pentru festival“.

La o adunare anuală, Asociația de baschet din South Wales a hotărât să trimită o scrisoare de salut către tineretul din China și U.R.S.S. O ligă de rugbi a făcut fotografii speciale pentru fiecare din cele 20 de echipe ale sale pentru a le oferi delegaților la festival.

ALO: CAPITALILE ?

...Aici Helsinki: 500 de tineri finlandezi se pregătesc să plece la festival. Delegația se compune din tineri muncitori, sindicaliști, sportivi.

Pentru a plăti cheltuielile de călătorie sînt organizate baluri, proiecții de filme, vânzări de insigne și baticuri.

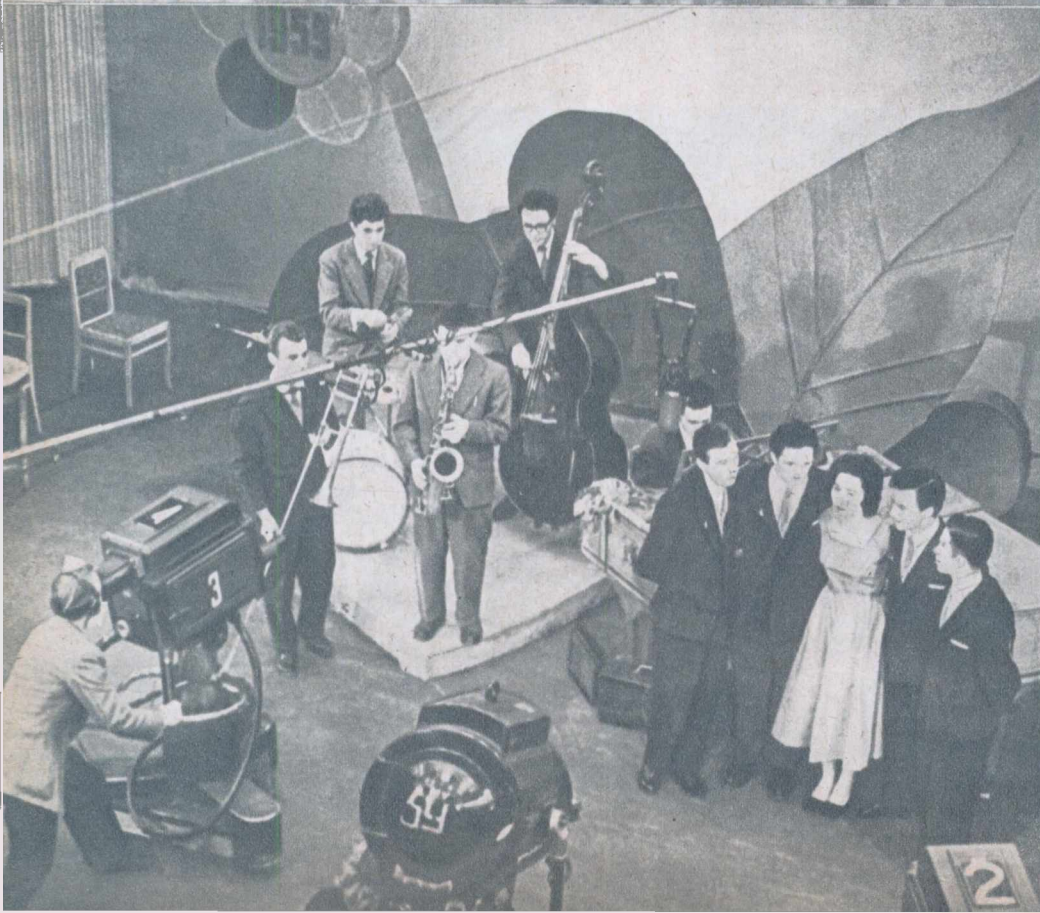
...Aici Ottawa: Comitetul canadian pentru pregătirea festivalului a adresat o scrisoare Federației naționale a studenților canadieni pentru a o invita să vină la festival.

...Aici Washington: La Universitatea din California, președintele comitetului local al festivalului a participat la o dezbateră în fața studenților pe tema: *Vor participa Statele Unite la festival?* La această întrebare s-a răspuns că, de câteva săptămîni, mai mult

de 300 de tineri americani au arătat că intenționează să meargă la Viena. În toată țara, în toate universitățile, în toate cluburile colegiilor, discuția s-a desfășurat în jurul acestui punct. „Cum vom participa? Ca observatori sau ca delegați?“...

...Aici Budapesta: În întreaga țară se fac pregătiri intense pentru festival. În capitală, ca și în principalele uzine, grupe de tineri pregătesc și expun obiecte pe care le-au confecționat în cinstea celui de-al VII-lea Festival și pe care se gîndesc să le dăruiește celorlalte delegații. Peste tot, în țară, au loc concursuri culturale și întreceri sportive.

Timbrele și loteriile festivalului, ale căror fonduri vor fi folosite pentru plata călătoriei delegației ma-

ghiare, se bucură de un foarte mare succes.

Se organizează de asemenea excursii turistice și reprezentații teatrale și de circ cu concursul celor mai populari artiști. La Teatrul în aer liber „Bartok”, studenții străini, care urmează cursurile la Budapesta, au fost invitați la un „mic festival”.

ÎNȚĂLNIRI ALE TINERELOR DIN LUMEA ÎNTREAGĂ

Viena va fi și locul de întâlnire a tinerelor din lumea întreagă.

Peste puțin timp, tineretele, unite prin dorințe identice, vor aduce la Viena mesajul de pace și prietenie al tinerelor de astăzi.

Cel de-al VII-lea Festival, așa cum arată pregătirile ce se desfășoară în numeroase țări, va fi rezultatul cooperării între tineri din lumea întreagă; ei va grupa tineretul de toate rasele și naționalitățile, fără să se țină seamă de concepțiile și credințele lor.

Comisia permanentă, ținând seamă de aspirațiile tinerelor și conform cererii primite din partea a numeroase organizații, a inițiat un program special dedicat tinerelor.

Acest program va da posibilitate tinerelor să facă schimb de păreri și de experiență în legătură cu problemele care le revin, să-și afirme adevărata lor personalitate în fața societății și să întărească legăturile de prietenie între tineretele din diferite regiuni și organizații.

Este o tradiție ca la festival, în această zi, tinerii să ofere flori și cadouri tinerelor delegate din diferite țări. Pentru cel de-al VII-lea Festival, știm de pe acum că o țară va oferi delegatelor un ceas brățară și alte cadouri.

Cele patru fotografii nu sînt luate la Festivalul de la Viena. Dar este foarte posibil ca participanții la cel de-al VII-lea Festival să facă cunoștință cu acești artiști. Căci jazzul studentesc televizat, spectaculoasele dansuri și aveturile excepționale pe care le vedeți aici au fost fotografiate la concursurile eliminatorii ce au loc în diferite orașe ale Uniunii

Sovietice în cinstea Festivalului de la Viena.

Ce credeți? Vor reuși ei să se clasifice printre cei mai buni participanți la aceste concursuri pentru a face parte din lotul ce va merge la festival? În orice caz, putem fi siguri că la Întîlnirea de la Viena vor fi prezentate activitățile cele mai variate ale tinerilor sovietici.

Cu patru prieteni din America Latină

Am discutat cu conducătorii diverselor organizații de tineret din America Latină despre pregătirile ce au loc în țările lor în vederea Festivalului de la Viena. Publicăm mai jos întrebările noastre și răspunsurile ce ne-au fost date:

ÎNTREBARE: Care sînt organizațiile din țara dv. care vor participa la festival?

HORACIO CASTRO (Argentina): În țara mea, pregătirile în vederea celui de-al VII-lea Festival sînt în toi. Comitetul argentinian al festivalului a organizat mari concursuri artistice și sportive. Școlarii organizează concursuri pentru a asigura călătoria la festival, dus și întors, pentru unul din cei 250 de delegați.

Participarea din Argentina este largă. Ea cuprinde Federația universitară argentiniană, Sindicatul argentinian al muncitorilor, Societatea argentiniană de arte plastice, ansamblurile folclorice „Los Frontereros”, „Los Trovadores del Norte”, „Los Trovadores de Yuta”, „Los Paraneseros”, organizațiile tinerelor tere din Argentina, Federația argentiniană a teatrelor independente, tineretul Uniunii civice radicale intransigente, Comisia națională pentru drepturile tineretului, în total mai mult de 30 de organizații.

După festival, ne propunem să organizăm un mare miting al tinerilor în parcul de lângă Buenos-Aires, la care delegații argentinieni vor populariza ideile și Întîlnirile de la Viena.

ÎNTREBARE: Puteți să ne vorbiți despre unul dintre delegații țării dv.?

LUIS BARRIOS (Chili): Aș vrea să vă prezint pe tinăra Olga Ortis, care lucrează într-o uzină metalurgică. Ea adoră arta plastică și i-ar plăcea să prezinte la Viena lucrările ei și cele ale prietenelor ei. Olga este membră a Centralei unice a muncitorilor. Este și o sportivă bună. Cei cărora le place baschetul o vor putea aplauda pe unul din stadioanele Vienei, căci mingea pe care o atinge la un meci este o bună prietenă a coșului...

ÎNTREBARE: Ce doriți să ne spuneți despre ceea ce vor aduce la Viena delegații dv.?

JOLIO ARZIGA (Uruguay): În prezent, la Montevideo, putem vedea o expoziție de arte plastice. A fost realizată de studenții uruguaieni de la arte plastice, care luau parte pentru prima oară la festival. Populația din Montevideo apreciază lucrările lor și le alege pe cele mai bune. Studenții de la arte plastice își propun să trimită această expoziție la Viena.

Sperăm că delegații la festival și poporul din Austria vor găsi multe lucruri comune între arta din Uruguay și cea din lumea întreagă.

ÎNTREBARE: Ce este nou în pregătirile în vederea festivalului în comparație cu festivalurile precedente?

ALFREDO MANEIRO (Venezuela): Priviți atent această foaie. „Festival”, da, acest cuvînt a devenit internațional. Ați ghicit că este vorba de un ziar al festivalului. Acest ziar este editat la Caracas. Pentru prima oară în istoria Venezuelei, tineretul nostru participă „oficial” la un festival. Înainte, cînd delegațiile din Venezuela se întorceau de la festivaluri, poliștii le puneau cătușe și le cereau informații despre ceea ce făcuseră la festival.

Numai acum, după revoluție, tineretul nostru are posibilitatea să meargă la festival pe cale legală.

În prezent, au loc în Venezuela adunări, mitinguri, concerte. Dacă la Festivalul de la Moscova au putut merge numai 23 de venezuelieni, în vara aceasta vor merge la Viena 150 de tineri venezuelieni.

Din nou, cu pistolul îndreptat spre țintă, armata revanșardă se pregătește pentru agresiune

S C R I S O A R E

către un european

d e 2 0 d e a n i

Dragă prietene,

Aveai 10 ani când la Washington se reunea prima sesiune a Consiliului N.A.T.O., stabilind mecanismul prin care pactul Atlanticului de nord urma să intre în acțiune. Știu, erai mai preocupat în acea epocă de felul în care să obții o înghețată de la mama ta decât de „înalta politică europeană” pe care începea s-o promoveze acest pact. Totuși, pentru că aceia care atunci au semnat pactul Atlanticului de nord au făcut acest lucru, spuneau ei, pentru a-ți apăra ție viitorul și intrucit acum ai 20 de ani, vîrstă la care poți înțelege și la care îți poți făuri singur viitorul, vreau să-ți arăt ce s-a petrecut atunci, și după aceea, în timp ce tu creșteai.

Europa nu era pe atunci așa cum o cunoști tu astăzi. Se terminase războiul. Gropile lăsate de bombe nu erau toate acoperite, casele nu erau în întregime refăcute și urmele gloanțelor nu erau încă șterse peste tot. Mai existau ruine. Rănile oamenilor nu erau încă cicatrizate. Se spune că timpul vindecă totul. Dar în septembrie 1949, lumea își mai amintea de ceea ce trăise, de ceea ce se petrecuse nu de mult.

Nimeni nu mai voia reîntoarcerea fascismului. Lumea nu mai voia militarism, acest cataclism care timp de 5 ani, începînd din septembrie 1939, luna în care te-ai născut tu, furase oamenilor simpli, copiilor nevinovați ceea ce ei aveau mai de preț: viața.

Milioane de oameni fuseseră uciși. Alții și-au petrecut pe front anii tinereții. Atunci cînd s-a tras ultimul foc în acest război, fiecare spunea în mod solemn: „Nu trebuie să mai fie război! Nu trebuie să uităm!” Lumea ieșea ca dintr-o vîgăună. Muriseră mulți oameni de foame, de frig, de tifos. Ziarele publicau fotografii reprezentînd muni de cadavre din lagărele de exterminare și oameni transformați în schelete vii din cauza privațiunilor în care trăiseră. În codurile de criminalistică a fost înscrisă crima de „genocid”, pentru a califica exterminarea în masă a ființelor umane.

Un general, care fusese comandant pe frontul de vest împotriva hitleriștilor, a declarat oficial la terminarea acestui măcel: „Se va urmări denazificarea prin toate metodele posibile... În ceea ce privește militarismul german, el trebuie suprimat o dată cu nazismul”. Acest comandant era Dwight Eisenhower și declarația a făcut-o la

München în 1945. Mai târziu a devenit președinte al Statelor Unite ale Americii.

Necesitatea prevenirii oricărei noi catastrofe a făcut ca popoarele din toate continentele să-și trimită în aprilie 1949 la Paris reprezentanții lor, la prima adunare mondială a partizanilor păcii, în același an în care s-a format, așa cum am explicat la începutul acestei scrisori, pactul Atlanticului de nord. Prima lui hotărâre din noiembrie 1949 a fost de a mări bugetele de război ale țărilor membre. „Dacă vrei pace, pregătește-te de război” — aceasta e încă de atunci lozincă membrilor N.A.T.O.

Să luăm Franța, de exemplu. Bugetul ei militar era în 1945 de 363 de miliarde, în 1951 — de 806 miliarde, în 1952 — de 1.257 de miliarde, în 1958 — de 1.445 de miliarde și în 1959 — de 1.576 de miliarde. În orice țară membră a pactului atlantic ai fi, tinere european, tu poți face aceleași calcule. Desigur, cifrele îți provoacă dureri de cap. Dar, totuși, permite-mi să-ți mai citez câteva.

În 1956, de exemplu, Franța a acordat pactului N.A.T.O. 9,5% din venitul național, Anglia — 8,8%, Țările de jos — 6,6%, Grecia — 6,4%, Turcia — 5,8%, Portugalia — 4,7%, Italia — 4,4%, Norvegia — 4,10%, Belgia — 3,7%, Danemarca — 3,3%, Luxemburgul — 2,1%... Tu vezi, prietene, din orice țară ai fi, că exemplul Franței este valabil și pentru celelalte state membre ale N.A.T.O.

De 10 ani, situația este aceeași. Nenumărate bogății sînt înghițite de înarmare: un spital de 500 de paturi în zilele noastre înseamnă 500.000.000 de franci francezi; 75 de creșe valorează 3 miliarde de franci și un grup școlar de 28 de clase reprezintă 280.000.000 de franci; împreună echivalează aproximativ prețul a două helicoptere.

Tu ai învățat probabil într-o clasă supraincercată, n-ai putut să-ți continui studiile atât de departe cât ai fi voit și totuși aceia care au creat pactul atlantic în 1949 — pentru a-ți asigura viitorul, cum declarau ei, — au jefuit miliarde care ar fi putut fi folosite într-adevăr pentru a-ți asigura viitorul. Pactul atlantic a însemnat intensificarea înarmărilor. Poți judeca și singur:

Ianuarie 1950: plan militar adoptat în comun. S.U.A. se angajează să contribuie cu aviația de bombardament strategică; S.U.A. și Anglia — cu marina de război, statele europene continentale — cu infanteria.

Septembrie 1951: Italia, Grecia și Turcia intră în coaliție și teritoriile statelor atlantice se acoperă de baze aeriene, de stocuri gigantice de muniții, de bombe, de conducte militare.

Este perioada în care, în timp ce oamenii politici vorbesc despre pace, unele ziare foarte oficiale din țările N.A.T.O. publică hărți sau descriu coordonatele necesare pentru a bombarda, plecând din aceste baze, Uniunea Sovietică.

Coaliția atlantică intensifică pregătirile în vederea unui nou război. În noiembrie 1951, ea își propune să pună pe picioare, pentru

(Continuare în pag. 28)

Festivalul

IZVOR DE INSPIRAȚIE PENTRU CITITORII NOȘTRI

Că festivalurile sînt un izvor de inspirație pentru cititorii noștri nu este de loc de mirare. Aceste minunate întâlniri ale tineretului din lumea întreagă, dovezile de prietenie, schimburile de idei pe care le înlesnesc, — iată ce poate trezi imaginația și induioșa inima.

UN CAIET DE AMINTIRI

Manfred Gebhart a extras aceste rînduri din caietul lui de amintiri de la Festivalul de la Varșovia:

Cît de departe mi se par toate: întîlnirile pe malurile Vistulei, serbările la Palatul de cultură, cîntecele în toate limbile pe Marșalkovka și toată dragostea și surîsul acestei veri a Festivalului din 1955, de la Varșovia. Este atât de departe totul, încît imaginile multicolore încep să se amestece în memorie și uneori se confundă locurile și datele. Îți trebuie câteva minute ca să-ți amintești o figură sau alta. 4 ani nu reprezintă puțin pentru un tînăr care numără anii unul cîte unul și care trăiește zilnic evenimente excepționale ca cele din zilele noastre. Se întîmplă ca o zi sau alta să se șteargă, ca anumite detalii să se piardă în amintire, în timp ce atmosfera zilelor de neuitat ale Festivalului de la Varșovia continuă să rămînă în memorie.

Dar în caietul de amintiri totul este înregistrat: fiecare bucurie și fiecare prietenie, fiecare eveniment și fiecare zi. Și cînd răsfoiești acest caiet, prînd din nou viața. Oamenii încep să vorbească în limba lor și cu acele cîteva cuvinte care

ne erau suficiente pentru a ne înțelege: unii spuneau „drubba”, alții „amitié”, „pzryjazn”, „juj”, „friendship” sau „Freundschaft”. Atunci am învățat acest cuvînt în aproape toate limbile, și nimeni dintre noi nu-l va uita vreodată.

Prietenia era simplă și frumoasă, ca oamenii care ne-o dăruiau. Se schimbau insigne și baticuri colorate, se dansa și se cînta, și toți erau fericiți.

Într-o duminică dimineața dăruisem ultimul batic al festivalului pe care-l mai aveam, deși jurasem cu cîteva ore înainte că-l voi duce acasă ca o amintire despre zilele de la Varșovia. Avea culorile verii și era frumos ca festivalul. L-am făcut cadou unei textileste din Lodz, cu care făcusem cunoștință pe o tribună în fața Palatului culturii, și eram fericit. În această dimineață legasem o nouă prietenie, mai frumoasă decît toate baticurile lumii.

Răsfoind caietul de amintiri, găsești multe lucruri de povestit. Înainte de a termina pentru astăzi, aș vrea să trimit cele mai bune urări tuturor aceluia care m-au ajutat să trăiesc marea prietenie a tineretului: studentei Pa Ti-ma, care, desigur, este acum agronom, textilestei din Lodz, căreia i-am dăruit baticul, președintelui de cooperativă Nonnam Santshou, căruia îi doresc încă 15.000 capete de animale, frumoasei Zizo, care cînta atât de bine, că nu-i voi uita glasul niciodată în viața mea; tuturor le doresc sănătate și fericire, bucurie și pace, căci dorința de prietenie și pace unește tineretul lumii la festival.

(Continuare în pag. 28)

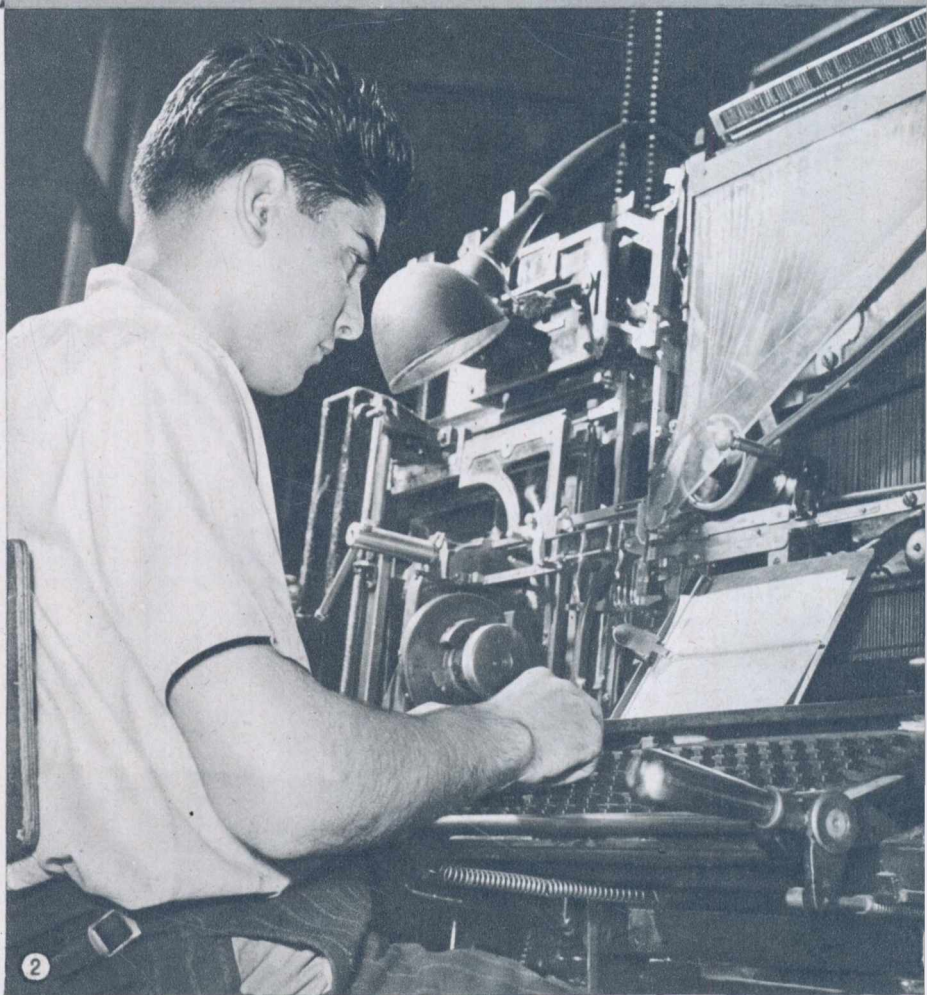

↑ I putem întâlni în autobus, pe stradă sau în foaierea unui teatru. Nimic deosebit nu ne atrage atenția. Dar omul acesta simplu, obișnuit, pe lângă care putem trece fără să-l remarcăm, are viața lui bogată, gândurile, preocupările și visurile lui; toate la un loc capătă o nouă semnificație: profilul tinerului de azi, crescut și educat de regimul nostru democrat-popular.

După cum într-o picătură de apă se reflectă întreg universul, tot așa o zi oarecare din viața unui asemenea tânăr oglindește preocupările majore ale generației noastre tinere.

O zi
obișnuită
din viața
unui om
obișnuit

...Dimineața, aleile largi ce duc spre monumentală clădire a Casei Științei din București sînt inundate de șuvoiul lucrătorilor prin a căror trudă cuvîntul tipărit ia drumul minții și inimilor noastre. Printre primii care pășesc pragul palatului luminii îl întâlnim pe Ștefan Constantin (1).

— Bună dimineața, tovarășe Ștefan... Ce mai este nou?

— Nimic deosebit.

Un răspuns obișnuit. Pentru tînărul nostru ceea ce consideră el „nimic deosebit” poate fi exprimat în cîteva cuvinte astfel: este fruntaș în producție, dă lucrări de bună calitate, este disciplinat la locul de muncă și dornic să învețe cît mai mult.

În răspunsul lui Ștefan Constantin este exprimată sintetic o idee foarte importantă — tineretul patriei noastre a ajuns să considere obișnuitele fapte de seamă. Pe noi nu ne mai miră cînd din zi în zi muncim mai bine, cînd șirul realizărilor noastre sporește neîncetat.

★

...Lucrul în luminoasa sală a linotipiștilor a început. Un zumzet continuu. Se nasc rîndurile, paginile, cărțile de tehnică, literatură beletristică, politică, științifică... Lucrul la linotip se aseamănă, în bună măsură, cu audierea cursurilor în aula unei universități. Parcă nu bați clapele mașinii, parcă iei notițe în carnetul de studiu. Zilnic bagajul cunoștințelor sporește. Mîinile lui Ștefan Constantin aleargă vesele pe clape (2). În gesturile lui găsești multă siguranță și îndemnare. Fără să vrei, urmărindu-l, îi poți calificativul foarte bine. De altfel și numărul de greșeli este infim. La 20 de ani, muncind cu rîvnă și răspundere, linotipistului nostru totul i se pare simplu, ușor; e dornic să facă lucruri și mai bune, așa l-a învățat organizația U.T.M.

Dar cele 8 ore trec repede: Ștefan Constantin face bilanțul: zeci și zeci de pagini culese la linotip. De lângă mașina lui, casetele de plumb iau drumul tiparului. Nu va trece mult timp și cărțile vor apărea în vitrinele librăriilor, și apoi în biblioteca unui savant sau pionier, muncitor sau student. Ai tot dreptul, tovarășe Ștefan, să zăbovești o clipă în fața literelor de plumb ce reprezintă rodul muncii tale. Și dacă un sentiment de mândrie îți umple sufletul, nu ți-o luăm în nume de rău. Este o mândrie justificată, mândria harnicilor constructori ai socialismului.

★

— Hai, băieți!
— Așa, Ștefane!

Larma stadionului crește pe măsură ce fazele meciului devin mai palpitate.

Halful echipei C.P.C.S., cel pe care suporterii îl susțin, nu este altul decât linotipistul Ștefan Constantin. În afara muncii, una din marile lui pasiuni e fotbalul (3).

Ștefan Constantin este unul din pilonii echipei. Antrenându-se cu seriozitate, ascultând sfaturile și indicațiile antrenorului, el este nu numai un

model de jucător bine pregătit tehnic și teoretic, dar și o pildă în ceea ce privește disciplina, spiritul colectiv, corectitudinea.

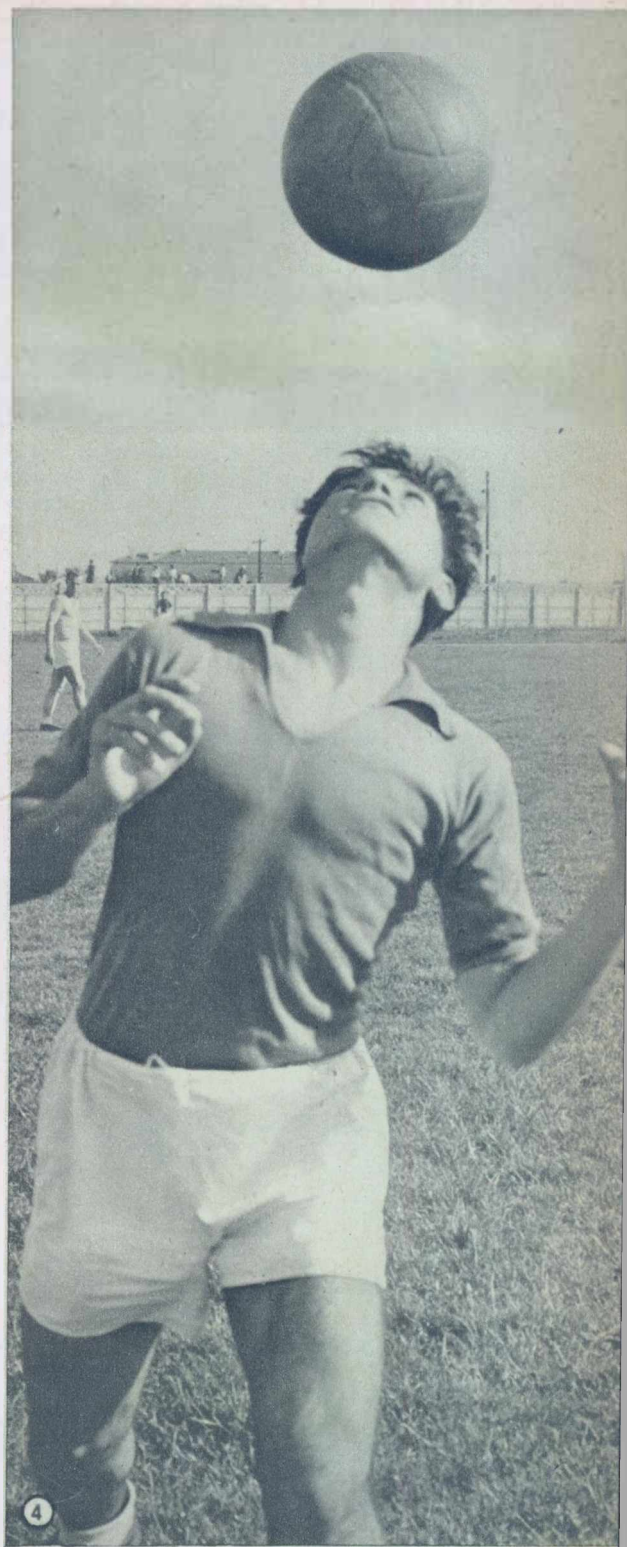
Pentru meritele lui sportive, Ștefan Constantin a fost promovat în reprezentativa națională de juniori. Cu aproape două luni în urmă, a participat la ultimul turneu F.I.F.A. care a avut loc în R. P. Bulgaria. Coechipierii lui sînt mulțumiți de Ștefan. Muncește mult și are o contribuție importantă la fiecare meci.

Desigur că rezultatele înregistrate pînă acum nu-l satisfac pe Ștefan. De aceea, zilnic, caută să-și perfecționeze măiestria sportivă, nelipsind de la nici un antrenament (4). Se străduiește să îmbine armonios pregătirea fizică cu cea tehnică și tactică. Calitățile lui în sport ne fac să-l întrezărim mline printre componenții echipei noastre reprezentative; talent și voință are.

★

S-a înserat. Meciul a fost greu, dar Ștefan nu simte oboseala. Programul zilei a luat sfîrșit? Nicidecum.

Pe bulevarde luminile s-au aprins. Ștefan se uită la ceas... Să nu întîrzie... Grăbește pasul.

lată-l ajuns. Teatrul de stat de operetă. Astă seară spectacolul „N-a fost nuntă mai frumoasă”.

În programul lui de după-amiază figurează deseori un concert, un film sau o piesă. Îi place muzica și, îndeosebi, genul operetei...

— Ca și munca, completează el această idee... Vedeți, noi tinerii de azi nu mai putem trăi fără perspective. Trebuie să muncim mai bine, să învățăm mereu mai mult, să avem un bagaj de cunoștințe multilaterale. Lucruri obișnuite, de altfel...

Spectacolul s-a terminat. Ștefan aplaudă cu însuflețire (5). Acum, spre casă. Mîine o nouă zi de lucru, o nouă zi bogată.

★

După cum într-o picătură de apă se reflectă întreg universul, tot așa o zi oarecare din viața unui tînr obișnuit oglindește preocupările generației noastre tinere.

B. MARIUS

Sedința Biroului F.M.T.D. de la Berlin, din aprilie a.c., a confirmat că cea de-a V-a Adunare a federației, care va avea loc între 10 și 16 august a.c. la Praga, va avea pe ordinea de zi problemele sociale, economice și culturale ale tineretului din lumea de astăzi. Aceasta înseamnă că adunarea noastră va dezbate activitatea F.M.T.D. pentru apărarea drepturilor tinerilor muncitori din lumea întreagă.

O problemă se ridică imediat: Este această activitate o sarcină importantă a F.M.T.D.? Trebuie să fie ea printre preocupările esențiale ale F.M.T.D.? După părerea mea, fără nici un fel de îndoială. Nu poți concepe o adevărată organizație de tineret care să nu se preocupe zilnic de instruirea, de pregătirea profesională, de salariul, condițiile de muncă, activitatea culturală, sportivă și turistică, de sănătatea tinerilor muncitori. Statutul F.M.T.D., adoptat la cel de-al IV-lea Congres de la Kiev, din 1957, precizează foarte clar acest subiect.

F.M.T.D. și organizațiile membre au acționat fără încetare conform acestor principii încă de la înființarea mării noastre organizații mondiale.

Să reamintim, de pildă, câteva capitole esențiale ale rezoluției generale a Congresului de la Kiev:

— Pentru educarea, pregătirea profesională și tehnică a tinerilor, pentru satisfacerea intereselor lor economice și sociale și pentru dezvoltarea personalității lor;

— Pentru popularizarea culturii în rândul tinerilor și pentru valorificarea tinerei culturi;

— Pentru popularizarea sportului în rândurile tinerilor și pentru pregătirea unor atleți noi;

— Concedii și excursii pentru tineret.

O manifestație a tinerilor din Insula Mauriciu împotriva imperialismului, pentru apărarea drepturilor lor. Foto: P. Ng. King Man

PAUL LAURENT

secretar general al Uniunii Tineretului
Comunist din Franța

F.M.T.D. ar trebui să intervină, mai ales prin publicațiile și conducătorii ei, să aprindă și să popularizeze toate acțiunile de masă care se desfășoară în diferite țări pentru a ajunge la o mai bună satisfacere a drepturilor esențiale pe care F.M.T.D. le revendică pentru tinerii din lumea întreagă.

În același timp, credem că federația noastră trebuie să continue eforturile sale pentru a face cunoscute în toate țările experiența luptei și succesele tineretului dintr-o țară sau din alta. Propaganda, schimbul de experiență constituie fără îndoială una din activitățile esențiale ale federației, pentru a stimula inițiativa și activitatea organizațiilor de tineret din țările unde lupta nu cunoaște încă o suficientă dezvoltare, pentru a se ajunge la succese care să permită tinerilor să înțeleagă ce sistem social este mai favorabil aspirațiilor tineretului.

F.M.T.D. concepe înainte de toate activitatea sa pentru apărarea drepturilor tinerei generații ca un ajutor și un stimul în activitatea unită pentru aceste drepturi a milioaneilor de tineri din întreaga lume. O dată cu ajutorul pentru dezvoltarea acestei activități și cu popularizarea celor mai bune experiențe, F.M.T.D. subliniază ce urmări fericite poate avea asupra nivelului de viață al tineretului din lumea întreagă lupta pentru încetarea războiului rece, pentru slăbirea tensiunii internaționale și oprirea cursei înarmărilor. Este suficient să ne gândim la marile realizări care ar fi posibile în favoarea tineretului dacă miile de miliarde înghițite de bugetele de război ar servi chiar numai în mică parte unor astfel de obiective.

În cadrul unei asemenea activități de masă pentru apărarea drepturilor tinerei generații, pot avea o adevărată eficacitate și succes inițiative internaționale ca: întâlniri pe grupe de țări, conferințe mondiale sau regionale ale tinerilor muncitori și țărani, ca și intervenții pe lângă organisme internaționale ca E.C.O.S.O.C. și O.I.M.

Tineretul din lumea întreagă aspiră să se întâlnească tot mai mult, să stăpânească tehnica nouă, să se bucure de o viață sănătoasă și veselă, în pace. Cea de-a V-a Adunare, precupindu-se de aceste aspirații universale ale tinerilor, va arăta o dată mai mult că federația noastră este cea mai bună apărătoare a drepturilor vitale ale tinerei generații.

F. M. T. D. ȘI APĂRAREA DREPTURILOR TINERETULUI MUNCITOR

Este, deci, în afară de orice îndoială că problema drepturilor tinerei generații se află în centrul activității federației. Dar aceasta nu ar fi suficient pentru noi. Se ridică de fapt o a doua problemă: Cum trebuie să întreprindă federația o asemenea activitate? Situația este complexă și foarte diferită de la țară la țară. Există țări în care analfabetismul este o problemă și altele în care există de zeci de ani învățământ primar gratuit obligatoriu. Este evident că problema educației nu se pune în același fel peste tot. Există țări cu sisteme sociale diferite. Nu se pot pune pe aceleași planuri Cehoslovacia și Portugalia. Există țări puternic industrializate și țări în care economia agrară predomină încă, țări oprimate în mod feroce de colonialiști. Această inegalitate în situația economică, socială și culturală a tineretului face dificilă rezolvarea a două aspecte principale ale activității F.M.T.D. pentru apărarea drepturilor esențiale ale tinerei generații: stabilirea programului de activitate și formele cele mai eficace pentru realizarea acestei activități.

În ceea ce privește programul, este mai just, fără îndoială, să păstrăm definiția unui anumit număr de drepturi fundamentale ale tinerilor (dreptul la educație, la meserie, la un salariu suficient și la condiții omenești de muncă, dreptul la repaus și la odihnă, dreptul sindical etc.) decât să încercăm punerea la punct în mod detaliat a revendicărilor esențiale ale tineretului din diferite regiuni. În acest cadru general, organizațiile din fiecare țară pot integra lozinci concrete și precise, care să se potrivească situației locale. Esențialul pentru fiecare țară este în ce sens are loc evoluția. Dacă este adevărat, de exemplu, că în Franța învățământul elementar este obligatoriu de mai mult de 20 de ani, nu este mai puțin adevărat că învățământul a suferit o degradare considerabilă în ultimii ani (lipsă de localuri, scăderea nivelului învățământului, amenințări împotriva laicității) și trebuie să se desfășoare o luptă mare pentru a reveni la situația din 1937—1938. Într-o astfel de țară, există oare progrese în ceea ce privește condițiile de muncă ale tinerilor sau un regres? Aceasta este problema care ne preocupă, și

America Latină a intrat în actualitate, și mișcarea democratică pentru independență a crescut și s-a extins. Această concluzie este valabilă pentru țările semicoloniale și dependente.

În Chile, tineretul muncitor s-a întrunit la Santiago pentru a dezbate problemele sale și a pune în practică un plan de luptă; 320 de delegați din principalele centre industriale au venit pentru a face cunoscute nevoile lor economice și sociale. Această manifestare a fost a doua conferință a tineretului muncitor organizată de secția de tineret a Centralei unice a muncitorilor. Conferința a prilejuit o vastă activitate de pregătire. În sindicate, la țară, în mine, în toate regiunile au avut loc numeroase discuții... În cinstea conferinței, s-au desfășurat întâlniri sportive și culturale. Conferința națională a fost rezultatul dorinței imensei majorități a tineretului muncitor chilian.

Concluziile conferinței

La sfârșitul lucrărilor, tinerii au organizat o manifestație de stradă și au mers pînă la Puterea legislativă pentru a prezenta revendicările lor parlamentului, care, în acel moment, discuta planurile economice ale guvernului. Proiectele acestor planuri fuseseră respinse de toate organismele corporative și sindicale, căci ele prevăd ca muncitorii să suporte urmările crizei.

Delegații tinerilor muncitori au făcut cunoscute problemele lor și Congresului național. Ei au formulat totodată propuneri în legătură cu situația îngrijorătoare a țării. Deputații Luis Mauras, radical, Jose Cademartori, comunist, Herminio Tamayo, socialist, și Renan Fuentealba, democrat-creștin, au prezidat această ședință.

Oscar Nunez, consilier pentru tineret al Centralei unice a muncitorilor, a prezentat punctele de vedere ale Conferinței tineretului și a cerut sprijinul partidelor progresiste pentru ca aceste puncte de vedere să fie introduse în legile republicane.

Fostul președinte al Camerei, Juan Mauras, a declarat în răspunsul lui adresat tinerilor:

„Sîntem foarte bucuroși că vedem în această sală a Parlamentului chilian tineretul muncitor al patriei. Este un act de mare frumusețe democratică. Viitorii cetățeni din Chile se găsesc acolo unde nu se ajunge decît prin voința supremă a poporului“.

Apoi Mauras a anunțat că membrii progresiști ai parlamentului se vor pune de acord pentru a studia cererile și punctele contraproiectului prezentat de tineri cu acest prilej.

Propunerile tineretului

Printre punctele mai importante prezentate de tinerii muncitori, notăm următoarele: drepturi sindicale și politice de la 18 ani, inclusiv pentru analfabeți; construirea de locuințe pentru tinerii căsătoriți; salariu minim garantat, fără discriminare de sex, pentru toți tinerii; reducerea zilei de muncă pentru tinerii care studiază; creșterea cu 25% a bugetului național pentru învățămînt și apărarea principiului învățămîntului de stat; desfășurarea unei vaste activități sportive și să se ceară guvernului și primăriilor acordarea de terenuri sportive.

Condițiile de viață

Aceste revendicări s-au ivit în focul discuțiilor asupra condițiilor foarte grele de viață ale tinerilor. German Valenzuela, un tinăr țaran,

Tineretul chilian și viața lui

arată cit de mult sînt exploatați tinerii de către proprietarii de pămînt.

— În ferma la care lucrez și în împrejurimi — spune el — nu există sindicate. Sînt delegat de un grup de 30—35 de tineri din regiune. Cînd au aflat despre organizarea acestei conferințe, ei s-au unit pentru a crea un sindicat și pentru a face cunoscute gravele probleme pe care le avem de rezolvat. Vîrsta lor variază între 10 și 28 de ani. Cei mai mari cîștigă 300 de pesos chileni pe zi și 2 galetas. La ferma învecinată, „Los Alamos“, muncitorii agricoli nu cîștigă decît 200 de pesos pe zi.

Intervențiile prezentate au arătat de fiecare dată că există o situație critică și dintre cele mai alarmante. Muncitorii din minele de nitrat de sodiu au vorbit despre viața lor grea în aceste regiuni, unde tinerii necăsătoriți trăiesc în cocioabe. Salariul îl primesc în bonuri pentru „pulperia“ (băcănia) aceleiași companii pentru care muncesc, unde se pot găsi și articole de mercerie. Nu li se oferă nici o posibilitate de distracție. Trăiesc aproape complet izolați în mijlocul deșertului.

Indigenului araucan îi este smulș pămîntul. Tinărul orășean primește o remunerație de mai puțin de 1.000 de pesos pe zi și trebuie să trăiască în „orașe ciuperce“ — construcții improvizate pe terenuri părăsite sau la marginea riurilor. Prețul biletelor de transport cu mijloacele de locomoție colective în capitală a fost majorat cu 50% (ceea ce reprezintă 20 pînă la 30 de pesos) fără să fi avut loc vreo mărire a salariilor.

În afară de aceasta, șomajul crește tot mai mult, și guvernul recunoaște că există 150.000 de șomeri totali în această țară, iar în fiecare an 60.000 de tineri încearcă să intre în producție fără a avea posibilitatea de a obține o slujbă. Aceste cifre, dacă ținem seamă de faptul că Chile are o populație de 6.000.000 — 7.000.000 de locuitori și că numai 2.000.000 sînt muncitori, capătă o semnificație dramatică.

Unitate și solidaritate

Acțiunea tineretului a făcut să iasă mai mult în evidență ca scop principal necesitatea imperioasă a unei mai mari unități a tuturor păturilor poporului în lupta pentru o rezolvare justă a problemelor sale. Chiar desfășurarea acestei manifestații a fost străbătută de același spirit. Tinerii comuniști, tinerii muncitori catolici, independenți, democrat-creștini, radicali, socialiști, uniți prin aceeași aspirație spre o viață mai bună, au discutat frățește. Alături de delegații tinerilor muncitori din principalele centre miniere (de cărbune și aramă), au fost reprezentați și tinerii metalurgiști, liber-profesioniști, meseriași, funcționari, profesori, studenți etc.

Masa rotundă internațională

Prezența unor reprezentanți ai organizațiilor din străinătate a dat conferinței o mai mare importanță. Delegați din Venezuela, Uruguay, Argentina, U.R.S.S., Iugoslavia au salutată această conferință. A fost organizată o întrînire la masa rotundă la care au fost discutate condițiile de viață ale tinerilor din țările respective. Pregătirea și participarea tinerilor la cel de-al VII-lea Festival a fost una din problemele centrale asupra cărora delegații au căzut de acord.

RUBEN ESCRIBANO

Prezidiul Conferinței naționale a tineretului muncitor din Chile ascultă intervențiile delegaților în timpul unei ședințe plene

Aspect din timpul lucrărilor conferinței. Într-una din pauze se redactează materialele conferinței

În vecinătatea Grădinii botanice, monumental și frumos, Palatul pionierilor din București străluciește parcă peste virfurile arborilor bătrâni dealul Cotrocenilor și liniștea străzilor dinprejur.

Verdeață, multă verdeață, aiei pletruite, unde întâlnești din loc în loc lampioane mici, boschete, ronduri cu flori. Un drum urcând. Trepte de piatră neșlefuită, invadată de verdeață. Iar acolo sus, alb, strălucitor de alb, se arată semeț fostul palat regal. Scări de marmură albă. Săli imense pe unde se auzea odinioară foșnetul rochilor lungi ale doamnelor de la palat.

Azi, cam același decor, dar mai frumos. Distrus în mare parte în timpul războiului, palatul a fost refăcut, modernizat și mărit în anii regimului democrat-popular. Cel ce populează culoarele, sălile sînt acum pionierii. Lor le-a dăruit partidul acest palat. Cel mai bun elev la învățătură, fiii muncitorilor și intelectualiilor cinstiți, ei sînt azi stăpîni ai acestui palat.

Liniștea de mormint a palatului a fost înlocuită și ea cu râsul plin, vesel, liber al acelorași copii.

Imaginați-vă acest palat enorm, cu multe, foarte multe, nenumărate camere servind unuia și aceluiași

scop: educarea pionierilor — elevii de care vorbeam mai înainte. În cifre — sînt mai elocvente, deși sînt secl —, totul arată cam așa: 57 de cercuri, ateliere, cluburi, pe diferite specialități, după gustul și placul micilor stăpîni. În fiecare din acest cerc, profesorii efectuează 24 ore de muncă săptămînal. Să calculăm împreună: $57 \times 24 = 1.368$ de ore săptămînal, în care profesorii acestor cercuri muncesc pentru educarea copiilor.

Cîți copii frecventează cercurile?

Între 8.000 și 10.000 de pionieri. Iarna, cînd școlile sînt în plină activitate, acest număr crește, ajungînd pînă la 16.000 de participanți săptămînal.

Acest palat al pionierilor are nenumărați frați în toate orașele și orașele patriei noastre. Încercați să faceți o medie a orelor ce se consumă în patria noastră cu educarea copiilor. Și totul în afara orelor de cursuri. Reușiți! Iese o sumă infinită de ore. Dar hai să collidăm împreună prin acest palat al pionierilor. Îi veți înțelege mai bine menirea și scopul...

Să intrăm aici; pe ușă scrie: „Cercul de fizică”. Sala este plină de copii. Azi se vorbește despre lansarea

de la P

de către Uniunea Sovietică a rachetelor cosmice. prezenți pionierii cercurilor de matematică și fizică - atomică a Institutului politehnic, care expun înțelesul copiilor cum au fost posibile zborurile cosmos ale diferiților sateliți, rachete și planete ficționale. Tabla-i plină de calcule matematice. Într-o privire în jurul meu. Copiii aceștia pricep zborul înălțimile ameștitoare. Învățați, copii, pricepeți ta cosmosului. Ale voastre vor fi zborurile către cele înalte înalțuri!

Încet să nu-i stingherim. Să pornim. Să ne continui vizita.

O ușă joasă de lemn masiv, gravat, cu o boltă scundă. Ce poate fi aici? Apăs clanța, deschid ușa și văd?

— Liliana. Ce-astepti! Dă-i replica lui Vlad. Nu intră în rol, colorează-l. Aproprie-te de eroină.

De la început. Copiii, reluăm scena. Sandu, înfruntă-te. Ești doar un entuziast savant care-ți celor mai buni prieteni munca și frământările izbînda ta.

Așadar, hai-deți...

E clar! Aici se repetă o nouă piesă pe care coler cercul de artă dramatică al palatului o pregătește. Aflu că-i vorba de-o treabă serioasă. Peste o lună invitați în studioul de televiziune să prezente această piesă. Înfrigurare, emoții. De, ca orice actor înainte de premieră...

Mai departe. Într-o sală de proiecție. În tinerii ochi ecran se perindă imagine după imagine. Liniște cînd în cînd, vocea unui bărbat intrerupe liniștea

— Acesta-i un racord pe idee. Gîndul eroului trece în imagine în secvența următoare.

Din nou pauză.

— Panoramicul acesta a fost filmat cu ajutorul travlingului. V-am explicat data trecută ce-i un travling, nu?

Membrii cercului de cinematografie au vizionat aceste vizionări au menirea să-i ajute pe micii eroi să-i familiarizeze cu procedeele cinematografice.

1. Aici, pionierii capătă primele noțiuni de agricultură.
2. În cadrul cercului de „mașini agricole” se desfășoară activități de învățare.
3. Cercul de telecomunicații este condus de un bărbat care, tot aici, pe vremea cînd era pionier, a învățat să folosească aparatură de comunicații.
4. Astăzi, membre ale cercului coregrafic se pregătesc pentru o reprezentație.

Palatul pionierilor

pregătesc de pe acum pentru anii viitori, când vor începe să lucreze pe bandă normală. Acum lucrează pe peliculă de 16 mm. Ca orice amatori. Mai târziu însă...

*
* *

„Acest tractor miniatural ce reprezintă? În luna de mai multe săptămâni a membrilor cercului mecanic, îmi răspunde profesorul de specialitate...

„Numai în cercul de mecanică, ci și în cercul de aplicare, de electrotehnică accentul se pune în mod deosebit pe aplicarea practică a cunoștințelor teoretice pe dezvoltarea dragostei și interesului pentru producție. Din cercurile tehnice ale palatului și vor ține muncitorii calificăți în diferite ramuri ale patriei noastre.

„Urmele tehnice îi familiarizează pe copii cu aparatele tehnice ca în momentul intrării lui în fabrică să nu-i fie străin. Mai mult chiar, pionierii acestor cercuri vizitează și asistă la diferite faze ale procesului de producție în întreprinderi.

*
* *

„Atențiune! Aici YOSKPA! Aici YOSKPA! În lumea aceea acestui băiat din fața mea se pierde pe calea departe, la mii de kilometri, acolo unde numai dulci te poți duce: Stațiunea Mirnii din Antarctica, Rica, Sao Paolo, Mexico, Toulouse, Paris, Varșovia, Hawaii, Tokio, Irkutsk, Roma... Acești copii sunt prin stația de radio de la palatul pionierilor și kloseluri, dovadă a multiplexului legăturii cu locațiile celor mai diferite stații de pe glob. Numai în acest palatul pionierilor, peste 200 de pionieri învață tainele radioamatorismului și ale telegrafiei. Și, foarte mulți copii au primit carnet de radioamatori.

„Și acesta a primit mai multe diplome pentru că: a) recepționat toate continentele (dată de japonezi); b) a recepționat întreaga Europă (dată de germani); c) o diplomă de emisie obținută la concursul organizat cu prilejul celei de-a 14-a aniversări a eliberării patriei noastre de către armata sovietică (august 1945).

*
* *

„La fereastra unei săli răzbată până la mine acordurile sunt susținute ale unui marș pionieresc. Corul de cântec al palatului are repetiție...

„Turi, o altă sală mare, luminoasă, cufundată în întuneric. Sunt surprinsă: copii și liniște. Mă apropiez de ei și încerc să decifrez bustul ce-l lucrează. Enescu? Intreb.

„Întreb și nu-mi răspunde. Îmi repet întrebarea. Din nou nu-mi răspunde. Îmi închipui că, fiind absorbit în lucrul ei, nu mă aude. Plec de lângă ea și mă uit către un băiat care pictează de zor o natură. Nu schițează nici cel mai mic interes pentru mine. Nu aș vrea să-l deranjez, dar îmi plac atât de mult lucrurile astea pe care le folosește, că-mi scapă să-l deranjez.

„De obicei lucrezi în pastel? Îți place toamna? Îmi răspunde. Mă îndrept spre profesoara de artă plastică. O tină absolută a Institutului de artă plastică „G. Grigorescu“ din București.

„Teoretice se împletesc cu cele practice. Teoreticele sunt cele care, la rândul ei, și-a făcut „ucenicia“ și aplauda poate pe scenele țării noastre.

— I-am întrebat până acum pe doi copii câte ceva despre munca lor. Dar nici unul din ei nu mi-a răspuns. N-au vrea să vorbească în timpul lucrului!

— Îmi pare rău că nu v-am spus de la început. Sunt surdo-muși. Astăzi e ziua lor în cadrul cercului nostru. Nu-mi pot stăpâni ușor emoția ce m-a cuprins.

— Sunt foarte dotați, continuă profesoara. Sunt extrem de sensibili și conștiențioși. Și au o ușurință și o precizie în mână care mă uimesc.

„Mă bucur, mă bucur grozav pentru acești copii care-și pot cultiva darurile naturale în acest palat al pionierilor, sub îngrijirea atentă și plină de dragoste a profesoarei cercului...

*
* *

„În grădina mare a palatului, micii naturaliști au început lucrul pe parcelele lor și în sere. Nici parcul zoologic nu-l părăsesc. Micii crescători de animale își petrec ore întregi în mijlocul acestor necuvântătoare pe care le-au îndrăgit mult, ca pe ființe apropiate lor.

„Turiștii se pregătesc pentru excursia ce-o vor face în Munții Făgăraș.

„Aeromodeliștii și navomodeliștii se pregătesc pentru concursul ce va avea loc în prima lună a vacanței.

„Pe lângă mine trece săltând din treaptă în treaptă un grup de fetițe în bluze albe, fuste bleumarin și cravate roșii la piept. Vorbesc tare și se agită. Fără să vreau surprind fragmente din conversația lor.

— Mai repede, fetelor, că filmul erez că-a început. Am intrat puțin, spune una mai vorbărească, dar și grăbită foc.

— De unde veniți, fetelor, le întreb în treacăt când ajung în dreptul meu!

— De sus, de la audlița cercului de pian.

— Voi sînteți la cercul de pian? continui discuția în mers cu micile mele interlocutoare.

— Daa...

— Și ce-ați audiat azi? mă întreb.

— Wolfgang Amadeus Mozart — viața și opera. A fost așa de interesant..., spune una dintre pioniere.

— Ce drăguț e studiul „Tartina cu unt“, se amestecă în discuție alta.

— Mie mi-a plăcut foarte mult „Mica serenadă pentru orchestră de coarde“, îi răspunde prima.

„Le-ascult cum se inflăcărează, cum își argumentează cu competență bucășile preferate. Ce multe lucruri știu despre predecesorul și învățătorul lui Beethoven...

*
* *

„... Acest palat, această casă de cultură, de știință, a fost dăruit copiilor de către partid. Cu grijă de bun părinte pentru copiii săi, partidul a creat copiilor cele mai mari posibilități de dezvoltare culturală.

„Iată de ce este firesc să auzi atât de des aici, pe alele parcului ce înconjoară palatul pionierilor, ca și în cel mai depărtat colț al țării, un cîntec pornit din inima copiilor:

Mulțumim din inimă partidului
Că-ntr-o zi de sârbătoare
Ne-a deschis drum nou de pionier...

E. SKIBINSKI

tineretul din toate continentele isi exprima solidaritatea cu tinerii germani

Problema germană este în centrul actualității mondiale. Pentru a discuta această problemă, s-au întâlnit la Geneva miniștrii Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei, Franței și ai celor două state germane. Tineretul nu poate rămâne pasiv față de această problemă importantă. Cea de-a VI-a adunare a Tineretului Liber German a fost o manifestare grandioasă a prieteniei și solidarității cu tineretul german în lupta împotriva militarismului vest-german și pentru încheierea unui tratat de pace.

Reprezentanții tineretului din 32 de state l-au salutat pe delegați și i-au asigurat de sprijinul tineretului din țările lor. Le dăm cuvântul:

Bruno Bernini, președintele F.M.T.D.:

SĂ NU FIE MILITARISM

Renașterea militarismului german, înarmarea atomică a armatei vest-germane, pretențiile teritoriale ale revanșarilor din R.F.G., dorința lor de a menține Europa scindată, prin sprijinul deschis acordat politiciii colonialiștilor, precum și tuturor tendințelor reacționare, constituie un pericol permanent pentru securitatea continentului nostru și a lumii întregi. Eliminarea acestui pericol, înainte de a fi prea târziu, este sarcina urgentă și datoriată tuturor acelor care se interesează de viitorul Europei și al întregii omeniri.

În acest cadru, retragerea forțelor militare de ocupație din Germania occidentală și încheierea unui tratat de pace cu cele două state germane, precum și rezolvarea problemei Berlinului occidental, sînt de o deosebită importanță. În acest fel, s-ar putea frîna militarismul german, s-ar putea asigura o dezvoltare democratică în Germania occidentală și s-ar crea posibilitatea unificării Germaniei.

Chemăm toți tinerii și toate organizațiile din Europa și din lumea întreagă să militeze în acest scop pentru a bara astfel calea militarismului german.

Jiri Pelikan, președintele Uniunii Internaționale a Studenților:

UN TRATAT DE PACE ÎL INTERESEAZĂ PE TOȚI TINERII

Lupta studenților din Republica Democrată Germană împotriva renașterii militarismului și fascismului german și pentru unificarea Germaniei pe o bază pașnică și democratică este deosebit de importantă. Cererea voastră privind încheierea imediată a unui tratat de pace cu Germania corespunde nu numai propriilor voastre interese, ci intereselor tuturor popoarelor iubitoare de pace, care trebuie sprijinite de tineretul și studenții din lumea întreagă.

Vă asigur, dragi prieteni, că noi privim lupta pe care voi o desfășurați ca o luptă comună. Ne bucurăm de fiecare succes pe care-l obțineți ca de un succes pe care l-am obținut împreună și vă asigurăm că vom fi mereu cu fermitate alături de voi.

Serghei Pavlov, prim-secretar al Comitetului Central al Comsomolului:

TINERETUL CERE PACE

Urmărim cu profundă simpatie și cu cel mai mare interes lupta pe care o desfășoară tineretul german împotriva renașterii militarismului, împotriva morții atomice. Există forțe în Occident care urmăresc să eternizeze regimul de ocupație din Berlinul occidental și care împiedică prin toate mijloacele posibile încheierea unui tratat de pace, dar, în realitate, ei agravează tensiunea internațională. Tineretul cere de urgență o pace trainică în Europa și în lumea întreagă.

Huke-She, secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist Chinez:

TINERETUL CHINEZ SPRIJINĂ CAUZA VOASTRĂ

Eroicul popor și viteazul tineret al Republicii Democratice Germane au desfășurat o luptă fără răgaz împotriva imperialismului și a forțelor militariste vest-germane, pentru unificarea Germaniei pe o bază pașnică și democratică, pentru apărarea păcii în Europa și în lumea întreagă. În acest moment, imperialiștii americani înzestreză Germania occidentală cu arme atomice și instaurază puterea militaristilor. Ei ascut scindarea Germaniei și amenință astfel în mod serios pacea în Europa și în lume. Dimpotrivă, Uniunea Sovietică și R.D.G. au făcut de multe ori propuneri convenabile pentru încheierea unui tratat

de pace și pentru abolirea regimului de ocupație din Berlinul occidental. Tineretul chinez susține din toată inima aceste propuneri, precum și lupta noastră pentru această cauză nobilă.

Vladimir Melsner, secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Cehoslovac:

BERLINUL OCCIDENTAL SĂ NU MAI FIE OCUPAT

Tineretul cehoslovac urmărește cu atenție eforturile cetățenilor și mai ales ale tinerilor din R.D.G., ca și lupta eroică a populației și a tineretului progresist din Republica Federală Germană împotriva militarismului și fascismului în această parte a țării. Sprijinim întru totul propunerile Uniunii Sovietice pentru a se pune capăt regimului de ocupație din Berlinul occidental și susținem ideea încheierii unui tratat de pace cu Germania. Realizarea acestor propuneri ar aduce atenuarea tensiunii internaționale și ar crea condiții favorabile pentru apropierea celor două state germane, precum și pentru unificarea lor în etape.

Rudolf Tadeusz, secretar al Uniunii Tineretului Socialist din Republica Populară Polonă:

NICI O RAMPĂ PENTRU RACHETE

Protestăm împotriva politicii aventuriste a lui Adenauer, împotriva stabilirii de rampe pentru rachete atomice pe teritoriul Republicii Federale Germane, împotriva înarmării atomice a armatei federale. Noi cerem ca militarismul german să fie înlăturat!

Sprijinim întru totul lupta dreaptă a tuturor forțelor progresiste ale poporului german pentru un tratat de pace cu Germania și pentru abolirea regimului de ocupație din Berlinul occidental, pentru unificarea Germaniei pe calea unei confederații a celor două state germane și pentru crearea unei zone denuclearizate în Europa centrală.

Jean Rabaté, membru al Biroului național al Tineretului Comunist din Franța:

PENTRU O ADEVĂRATĂ ÎNȚELEGERE GERMANO-FRANCEZĂ

Republica Democrată Germană, prin intermediul președintelui Wilhelm Pieck, a confirmat dorința sa de prietenie și de colaborare cu Franța. În loc să accepte aceste propuneri care corespund intereselor celor două popoare ale noastre, De Gaulle a preferat să se declare solidar cu militaristii de la Bonn. Acest fapt îngrijorează tineretul nostru. Am suferit destul din cauza războiului și a militarismului german.

Nu uităm exemplul fiilor luptătorilor din Rezistență care au refuzat să servească sub comanda lui Hans Speidel în armatele N.A.T.O., Claude Marty și tovarășii lui au fost eliberați datorită presiunii opiniei publice mondiale. Împreună cu întreg tineretul din țara noastră, ei continuă lupta lor pentru o adevărată înțelegere germano-franceză în pace și prietenie. Iată de ce noi sprijinim fără rezervă propunerile formulate de Uniunea Sovietică pentru rezolvarea problemei germane și a Berlinului occidental.

Decimo Triossi, secretar al Comitetului Central al Tineretului Comunist Italian:

TINERETUL NOSTRU A ARĂTAT CE VREA

Am sărbătorit împreună cu Tineretul socialist aniversarea victoriei asupra fascismului. În cinstea festivalului, duminica trecută a fost organizată o mare manifestație la Mazzabotto, împotriva renașterii militarismului în Germania occidentală.

Sintem de acord cu propunerile Uniunii Sovietice și cu tot ceea ce ați spus despre rezolvarea problemei germane și a Berlinului occidental. O delegație de tineri italieni a plecat la Geneva pentru a exprima voința de pace a tineretului.

Florea Ristache, membru al Biroului Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor din R. P. Română:

ALĂTURI DE TOȚI OAMENII IUBITORI DE PACE

Alături de întregul popor din Republica Populară Română și de toți oamenii iubitori de pace din lumea întreagă, tineretul român urmărește lupta ce se desfășoară în Republica Democrată

Germană, precum și lupta forțelor progresiste din Germania occidentală pentru încheierea unui tratat de pace, pentru crearea unui oraș liber și demilitarizat în Berlinul occidental și a unei confederații germane.

Poporul și tineretul român, care în timpul celor două războaie mondiale au suferit mult din cauza militarismului german, sînt alături de poporul german în lupta sa dreaptă. Republica Populară Română, ca și alte state care au participat la războiul împotriva Germaniei naziste, este întru totul de acord cu propunerile Uniunii Sovietice privind încheierea unui tratat de pace cu Germania și abolirea regimului de ocupație din Berlinul occidental.

Hong Sun Ghen, al doilea secretar al Uniunii Tineretului Democrat din Coreea:

ȚARA NOASTRĂ ESTE DIVIZATĂ CA ȘI A VOASTRĂ

Țara noastră este divizată de către agresorii americani, așa cum este și a voastră.

Poporul german, ca și cel din Coreea, trebuie să obțină unificarea patriei sale prin metode pașnice. Trupele ocupanților trebuie să părăsească Germania occidentală, ca și Berlinul occidental, care trebuie să devină un oraș liber și demilitarizat. Pentru rezolvarea acestei probleme, tineretul german se poate baza totdeauna pe sprijinul deplin al tineretului și poporului coreean.

Soewardi, secretar general-adjunct al Organizației democratice de tineret din Indonezia:

ALĂTURI DE VOI

Permiteți-mi să vă asigur că în lupta noastră dreaptă pentru un tratat de pace și pentru unificarea pașnică a Germaniei, tineretul democrat indonezian este cu totul alături de voi.

John Ley, membru al Biroului național al Uniunii Tineretului Comunist din Anglia:

NE MANIFESTĂM VOINȚA

Multe orașe engleze au fost devastate în timpul războiului de către militarismul german. Pentru aceasta, bomba H și remilitarizarea vest-germană provoacă o mare îngrijorare în rândul tineretului. Nu de mult, 15.000 de persoane, în majoritate tineri, au manifestat împotriva bombei H. În curînd va avea loc o nouă manifestație pentru pace, pentru scoaterea în afara legii a bombei atomice, împotriva bazelor pentru rachete și pentru un tratat de pace cu Germania.

Nguyen Xuan Luyen, membru al Comitetului Central al Organizației tineretului din Vietnam:

NU SÎNTEȚI SINGURI

În lupta pe care o duceți pentru unificarea patriei voastre, tineretul și poporul din Vietnamul de nord sînt alături de voi. Urmărim cu interes această luptă și sîntem convinși de victoria voastră. Sîntem împotriva politicii războiului rece a lui Adenauer și salutăm propunerea Uniunii Sovietice pentru încheierea unui tratat de pace cu întreaga Germanie, pentru transformarea Berlinului occidental într-un oraș liber și demilitarizat și pentru crearea unei confederații a celor două state germane.

Nu sînteți singuri în această luptă. Forțele democratice din lumea întreagă sînt alături de voi!

Kunno Honkonen, membru al Consiliului Central al Ligii tineretului din Finlanda și deputat al Uniunii populare democratice:

DUPĂ 14 ANI, UN TRATAT DE PACE

Sprijinim din toate puterile noastre rezolvarea imediată a problemelor Germaniei și Berlinului occidental. Dorim ca, în sfîrșit, după 14 ani, să se încheie un tratat de pace cu Germania și să se găsească o rezolvare problemei Berlinului occidental.

Djellal Baghli, secretar al Comitetului Executiv al UGEMA (Algeria):

SPERĂM

Și noi simpatizăm cu voi, cunoaștem problemele voastre și dorim din toată inima ca conferința miniștrilor Afacerilor Externe de la Geneva să ajungă la un rezultat pozitiv.

Sprijinim cererile voastre și sperăm că tratatul de pace cu Germania va fi încheiat, că Berlinul va deveni capitala unei Germanii unite, iubitoare de pace.

Leopold Tieback, secretar al Uniunii Tineretului Comunist din Belgia:

SE AUD VOCI

Nici anticomunismul nu mai poate împiedica să se audă în Belgia tot mai multe voci care cer rezolvarea pașnică a problemei Berlinului occidental, precum și o Germanie pașnică și neutră.

Ibrahim Sheikh, reprezentantul Federației Tineretului Democrat din Irak:

LUPTA VOASTRĂ SE COMPLETEAZĂ CU A NOASTRĂ

Noi, irakienii, privim lupta voastră împotriva complotului imperialismului mondial, pentru unificarea Germaniei și pentru ca Berlinul occidental să fie un oraș liber și demilitarizat, ca o luptă ce se completează cu aceea pe care noi o desfășurăm în vederea apărării republicii noastre democratice. Pentru aceasta, noi sprijinim cerințele voastre justificate pentru soluționarea pașnică a problemei germane de către germani. În acest fel, vor fi abolite toate bazele militare ale imperialismului anglo-american în Berlinul occidental.

Luwsandasch Gundegmaa, secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Revoluționar din Republica Populară Mongolă:

PROPUNERILE GUVERNELOR U.R.S.S. ȘI R.D.G. SÎNT SPRIJINITE ÎNTRU TOTUL ÎN MONGOLIA

Propunerile guvernelor Uniunii Sovietice și Republicii Democratice Germane pentru rezolvarea pașnică a problemei germane și pentru crearea unui oraș liber în Berlinul occidental sînt aprobate și sprijinite întru totul de tineretul mongol. Unificarea este dorința arzătoare a tuturor germanilor iubitori de pace. Toți oamenii cinstiți din lumea întreagă sprijină poporul german în lupta sa.

Jolicler Aquereburu, președintele Comitetului de pregătire al celui de-al VII-lea Festival din Togo:

DECLAR ÎN MOD OFICIAL

Țin să declar aci oficial că Germania reprezentată de voi, tovarășii membri ai Tineretului Liber German, nu are nimic comun cu Germania care odinioară i-a subjugat pe părinții noștri. Prietenii Muncii, înțeți-vă eforturile! Munca voastră este o contribuție importantă la lupta noastră pentru libertate. Să muncim toți împreună și să spunem: trebuie să asigurăm împreună pacea în Berlin, căci este vorba de pacea din Europa și din lumea întreagă.

Tone Kropusek, membru al prezidiului Comitetului Central al Uniunii Tineretului Popular din Iugoslavia:

PENTRU O REZOLVARE JUSTĂ

Tineretul popular din Iugoslavia, care urmează politica guvernului nostru, se pronunță pentru o rezolvare justă a problemei germane, pentru unificarea Germaniei bazată pe interesele celor două părți ale Germaniei divizate și pe interesele păcii.

Karim Mroue, membru al Secretariatului Tineretului Democrat din Liban:

PROPUNERI CONSTRUCTIVE

Problema germană și îndeosebi problema Berlinului occidental sînt în prezent problemele cele mai importante care preocupă popoarele lumii, mai ales pentru că imperialismul american, mizînd pe Germania occidentală, amenință pacea și duce lumea în pragul unui nou război. În interesul păcii mondiale și al tuturor popoarelor, îndeosebi al Germaniei, această problemă trebuie să fie rezolvată pe cale pașnică. Propunerea Uniunii Sovietice privind încheierea unui tratat de pace cu cele două state germane și crearea unui oraș liber în Berlinul occidental, precum și planul Rapacki sînt propuneri constructive pentru rezolvarea problemei germane și pentru consolidarea păcii în Europa.

LA WASHINGTON

de FRANK WILLIAMS

Cu steagul în frunte, începe marșul

CU TINERETUL AMERICAN

Femei tinere defilează, purtând pancarte

Simbătă 18 aprilie a.c. a avut loc la Washington un mare miting în aer liber; au participat 26.000 de tineri americani albi și negri, precum și virstnici, care s-au alăturat marșului tineretului pentru integrare școlară.¹

Această manifestație a tineretului, cea mai mare în istoria Statelor Unite, a fost rezultatul și desăvârșirea primului marș asemănător realizat la Washington în octombrie 1958. Inițiativa aparține unui comitet ce cuprinde sindicaliști, conducători ai unor organizații de tineret și studențești, precum și personalități din viața culturală și sportivă, îndeosebi din NAACP (Asociația națională pentru progresul oamenilor de culoare).

Organizată de tineret, această manifestație a avut drept scop să arate organelor guvernamentale și opiniei publice din S.U.A. că tineretul american nu mai vrea să suporte segregarea rasială, că cere, dimpotrivă, posibilități de educație egale pentru toți și că hotărârea Tribunalului suprem privind introducerea integrării în sistemul școlar american trebuie să fie realizată rapid. Iată de ce s-a hotărât să se organizeze un „marș“ care să permită tinerilor americani să-și exprime în mod public voința lor de nezdruccinat pentru rezolvarea acestei probleme.

10.000 de tineri americani la Washington

La „primul marș“ au participat 10.000 de tineri. Această acțiune s-a bucurat de o mare publicitate în presă, la radio și televiziune, îndeosebi în statele din apropierea Washingtonului. Ne puteam aștepta ca președintele S.U.A., d-l Eisenhower, să se simtă dator nu numai să primească delegația participanților la această mare manifestație, ci să și pronunțe un discurs în fața tineretului adunat pentru a sprijini hotărârea Tribunalului suprem. Totuși, s-a dovedit din nou că există o mare distanță între dorințele justificate și faptele reale. Cind tinerii participanți au cerut să-l vadă pe președinte, ei au primit răspunsul: „Președintele Eisenhower n-are timp“. Or, un astfel de răspuns ar fi fost de înțeles în cazul în care președintele n-ar fi fost avertizat dinainte de manifestație. Organizatorii marșului, printre care se găseau personalități bine cunoscute, ca, de exemplu, celebrul cântăreț Harry Belafonte, au hotărât să se întoarcă ulterior la Washington în număr mai mare decit prima oară.

Președintele juca golf

La 18 aprilie a.c., cei 10.000 de manifestați din anul trecut au devenit 26.000, după datele oficiale. Au fost strinse 400.000 de semnături pentru a sprijini revendicarea manifestaților. Și-au dat concursul un mare număr de personalități importante și de conducători sindicali. Asociația națională a studenților, care la început nu se grăbea să ia poziție în legătură cu acest marș, a trebuit, piună la urmă, de teamă să nu-și piardă popularitatea, să se alătore revendicării juste ale tinerei generații.

Cu câteva zile înainte de data fixată pentru marș s-a răspândit vestea că președintele Eisenhower ar primi o delegație de manifestați. Dar, cind au sosit la locul fixat, tinerii participanți la marș au primit vechiul răspuns de prost augur: „Președintele n-are timp“. De fapt, președintele plecase să joace golf undeva în statul Georgia, unul din centrele segregăției rasiale din S.U.A.

Bayard Rustin, însărcinat cu coordonarea națională a marșului tinerilor, a ținut un discurs în fața manifestaților în care le-a spus:

„La 25 octombrie am venit aci 10.000, și președintele a refuzat să ne primească. Așăzi sintem de două ori mai numeroși și am reușit să fim primiți la Casa Albă. Dacă am fi fost 50.000, Ike ar fi fost acasă: dacă am fi venit 100.000, Congresul ar fi ținut o ședință specială; dacă am fi fost 200.000, Congresul, președintele și Tribunalul suprem ar fi fost toți la Washington și ar fi fost obligați să acționeze“.

Au venit din toate regiunile

Tinerii au venit din toate regiunile Statelor Unite: delegați din școli și universități, din partea sindicatelor, din uzine și din partea diferitelor organizații. Au jurat aici, în această zi memorabilă, că prin lupta lor vor veghea cu vigență să triumfe cauza egalității în drepturi a cetățenilor negri și albi. Au cerut în același timp punerea în libertate a lui Ausburry Howard Jr, tinarul negru închis recent pentru că își apărase tatăl, conducătorul unui sindicat.

Oratorul principal al mitingului a fost M. A. Phillip Randolph. El a invitat tineretul să revină din timp în timp la Washington pentru ca să organizeze pelerinaje pentru „Jim Crow“ (nume ce personifică în S.U.A. lupta împotriva segregăției rasiale).

Virsta participanților la marș era diferită. Mulți erau foarte tineri și de asemenea persoane între două virste. Cel mai „tinar“ participant, John P. Morris, nu avea decit 10 luni. Asista la miting pe umărul tatălui lui, un om de statură înaltă. Venise împreună cu tatăl, mama și bunicii lui, care dovedeau prin aceasta că fiecare este atit de tinar cit simte și atit de bătrîn cit îl arată gindurile.

Reprezentanții din fiecare parte a țării aveau drapele și lozinci speciale. Pe o pancartă se putea citi: „A venit timpul să se realizeze în fiecare stat integrarea“.

Care a fost rezultatul

Tinerii americani au insistat deci a doua oară în mai puțin de un an pentru ca guvernul să acționeze în sfîrșit. Marea problemă care se ridică în fața participanților la marș era: „Ce rezultat am obținut?“ A doua zi după manifestație erau numeroși aceia care aveau îndoiele în legătură cu efectele pozitive ale marșului; presa și radioul încercau să minimalizeze evenimentul. Ei spuneau: „Nu l-am văzut pe președinte și presa oficială n-a făcut publicitatea eforturilor noastre“. Dar aceasta nu putea să sfărîme elanul și entuziasmul tinerilor care luptă pentru integrare. Din nou, ei își propun să revină și să transforme indignarea lor într-o forță care nu va mai putea fi neglijată.

La 25 octombrie a.c., prima aniversare a primului marș, la Washington se va aduna o masă mult mai mare de manifestați.

Cind Tom Mboya, secretar general al Confederației Muncii din Kenya și președinte al Conferinței popoarelor africane, a declarat că „milioane de oameni din toate părțile lumii sint astăzi alături de voi“, în sală au răsunit aplauze insuflete. Ecoul lor a ajuns, desigur, la hotarele statului Georgia o dată cu glasul celor 26.000 de manifestați, care au jurat să militeze împreună fără răgaz și să pregătească viitoarea lor mare adunare ce va avea loc la Washington.

¹ „Integrare școlară“ este denumirea dată în S.U.A. acțiunii de admitere a copiilor negri în școli alături de cei albi.

Prin intermediul revistei

Tineretul lumii

India își exprimă solidaritatea cu Africa

Am publicat în luna decembrie, anul trecut, o scrisoare venită din Africa de Sud. Un cititor care semna cu inițialele L.M. scria:

„Spre marele meu regret și împotriva dorinței mele, sint silit să vă cer să nu îmi mai trimiteți revista voastră «Tineretul lumii», dat fiind că este interzisă în Africa de Sud și, prin urmare, autoritățile iau toate exemplarele de îndată ce sosesc în țara noastră...“

El spunea mai departe:

„...Nu vreau totuși să fiu «tăiat» de restul lumii; singurul lucru ce-l pot face cu ajutorul prieteniei, pe care nici o autoritate nu o poate opri sau desființa, este să coresponderez cu alți tineri din lume“.

Da, prietenul nostru nu este izolat de restul lumii. Redacției noastre i-a și fost dovedit lucrul acesta. Ne-a sosit o scrisoare din partea d-lui Jayant Kumar Shukla, unul din cititorii noștri din Bombay, India. Această scrisoare reprezintă o dovadă a solidarității care unește tinerii din lumea întreagă în ciuda depărtării și a interdicțiilor de tot soiul. Citim:

„Am văzut scrisoarea unui prieten din Africa de Sud în nr. 12 din 1958 al revistei «Tineretul lumii». Ceea ce serie el constituie acum, în epoca democrației și libertății crescînde, un exemplu al sclavagismului practic de imperia-liști în diferite țări slab dezvoltate.“

Prin intermediul revistei, propun tineretului din toate țările lumii să condamne și să se opună, prin toate forțele noastre unite, unor asemenea acte ale colonialiștilor.

Deși nu citesc regulat această revistă, în general o primesc și o citesc cu plăcere!“

Ne alăturăm, desigur, cuvintelor prietenului nostru din India. Fără îndoială, tineretul unit poate fi o forță importantă în lupta împotriva colonialiștilor.

TINERETUL FRANCEZ SPUNE:

NU

RĂZBOIULUI DIN ALGERIA

În închisorile franceze din Algeria sînt încarcerati soldați francezi pentru că refuză să poarte armele împotriva poporului algerian. Ei au luat această hotărîre cu curaj, ca niște oameni adevărați. Așa cum a făcut primul dintre ei, Alban Liechti, ei au scris președintelui Republicii Franceze despre hotărîrea lor.

În ciuda anilor de închisoare, a tribunalelor, a amenințărilor, a lovirilor, ei rezistă. Acum cîteva luni, guvernul francez i-a dus în Algeria, unde atmosfera șovină și rasistă înseamnă un mare pericol pentru acești tineri. Dar ei, care au acționat ferm ca democrați, ca patrioți și oameni, nu cedează.

Etienne Boulanger, desenator industrial, este în închisoare. Și el a spus „Nu!”. În celula lui au fost trimiși elevi-ofițeri parașutiști care l-au bătut cu bastoane de cauciuc. Frumoasă vitejie să bați un om fără apărare!

Paul Lefevre a fost și el lovit în închisoare de către un superior. El scria președintelui republicii în

septembrie 1958: „Încă de la sosirea mea în Sud-Constantinois, am participat la numeroase operații. Am văzut cu propriii mei ochi zeci de algerieni, tineri de vîrsta mea, căzînd răpuși de gloanțe. Am văzut torturați sute de oameni, uneori copii și femei. Îmi răsună încă în urechi urletele de durere pe care le scoteau. Domnule președinte, am învățat pe băncile școlii să-mi iubesc țara, drapelul ei, armata sa în slujba celor mai drepte și mai generoase cauze...”

Dar, pentru a-i face pe acești tineri soldați francezi întemnițați să cedeze, s-a găsit mai mult decît lovirile de baston și pumnii; s-a găsit supliciu care constă în a purta timp de 3 zile, cîte 8 ore consecutive, un buștean de 20—30 kg și cu această sarcină să alerge, să se culce, să se scoale, din nou să alerge și așa mai departe.

Li se aplică, de asemenea (a fost cazul unuia dintre ei, Voltaire

Develay), supliciu mormintului. Denumirea explică tortura: se sapă un mormint unui tinăr în nisipul fierbinte și este obligat să rămînă culcat acolo sub soarele dogoritor; este un adevărat mort în viață.

În ultimul timp, s-a găsit ceva și mai rău: acești tineri să fie uciși de algerienii care luptă pentru libertate. În acest scop sînt trimiși dezarmați în patulă.

În ciuda tuturor acestor torturi, nici unul nu a cedat.

TINERI SIMPLI DIN FRANȚA

Cine sînt acești soldați? Tineri simpli din Franța.

Alături de Alban Liechti, Voltaire Develay, Paul Lefevre, se găsesc Claude Despretz, profesor de educație fizică, care, în ajunul zilei de 13 mai 1958, scria o a doua scrisoare președintelui republicii spunînd „că e gata să ia parte pe pămîntul țării sale la lupta împotriva fascismului”, Emile Lauransot, zugrav, Fernand Marin, cazangiu, care scria: „Nu

văd în acest război decît o monstruoasă contradicție cu deviza țării mele: «libertate, egalitate, fraternitate»”, Léandre Létouquart, montor electrician, fiul unui fost deputat comunist din Pas-de-Calais care a fost lovit în celulă, Jacques Alexandre, ajustor, închis într-o ocnă sinistră din sudul Algeriei, François Renda, muncitor în industria chimică, Jean Ventrart, ajustor, căruia i s-a refuzat dreptul de a fi apărut de un avocat la alegerea lui, Gilbert Bleivciss, tehnician la Radiodifuziune, care scria: „Nu pot accepta să fiu complicele aceluia care torturează pe patrioții algerieni așa cum au făcut-o la noi naziștii”, Raphael Gregoire, electrician, René Boyer, funcționar la poștă, care scria: „Sînt gata să lupt pentru patria mea dacă este atacată, dar în cazul de față cred că curajul nu constă în a lupta, ci, dimpotrivă, în a refuza să lupți”, Guy Bougerolle, care a fost trimis, drept pedeapsă pentru actul său curajos, într-un centru al Legiunii străine, Serge Magmien, student la Belle Arte, care scria: „Nu pot, fără rușine pentru țara mea și armata ei, să accept a fi puși să jucăm un rol pe care unii l-au jucat odinioară sub altă uniformă”, Jean Marie Samson, mecanic, Jean Dauvergne, lustruitor de metale, Michel Ré, cultivator, René Guyot, metalurgist, fiul lui Raymond Guyot, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist Francez, Edgar Nehov, metalurgist, François Michel, ajutor de tehnician, Pierre Michau, muncitor constructor, care scria: „Am trăit timp de 30 de luni în regiunea pariziană... unde am lucrat mereu cu algerienii”, Jérôme Rennucci, student la drept, și alții încă se adaugă pe această lungă listă.

Acești tineri francezi sînt și vor rămîne o trăsătură de unire vie între Franța și Algeria independentă. Ei au continuat cele mai bune tradiții de solidaritate ale patriei lor.

Tineretul, opinia publică franceză cer ca persecuțiile împotriva acestor tineri soldați să înceteze, ca ei să fie tratați cu respect, cu demnitatea pe care o merită curajul lor, ca ei să fie rechemați în Franța, căci în Algeria, din cauza atmosferei fasciste, sînt în mare pericol.

Tineretul din lumea întreagă salută lupta acestor tineri soldați francezi împotriva războiului din Algeria...

PAUL BERNARD

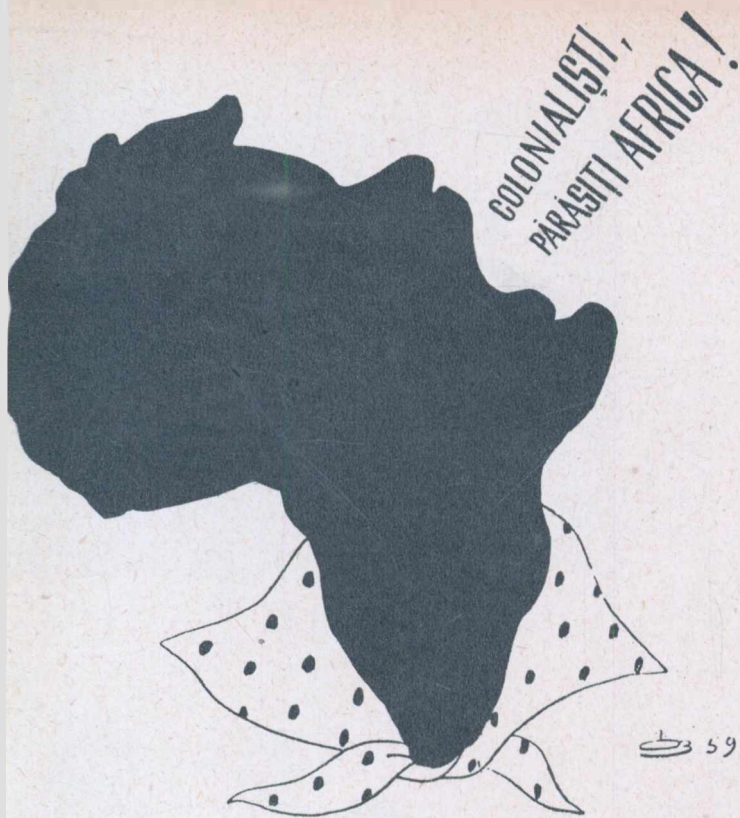
1

2

1. Fernand Marin împreună cu al lui înainte de a fi întemnițat.

2. Guy Bougerolle, înconjurat de părinți și prieteni, pleacă la închisoare.

VREM UNIFICAREA ȘI INDEPENDENȚA ȚĂRII NOASTRE

*Interviu cu François Fosso,
secretar general al Uniunii Tineretului
Democrat din Camerun*

Africa Neagră scutură lanțurile imperialismului și colonialismului. De mult timp, Camerunul luptă pentru libertate. Într-un interviu acordat revistei „Tineretul lumii”, François Fosso, secretar general al Uniunii Tineretului Democrat din Camerun, a binevoit să ne prezinte situația din țara sa.

ÎNTREBARE: *La 20 februarie a.c., conform hotărârilor Conferinței de la Accra, susținute de Conferința tineretului afro-asiatic de la Cairo, a avut loc o zi internațională de solidaritate cu tineretul din Camerun. Care a fost ecoul acestei zile?*

RĂSPUNS: Trebuie să subliniem că Federația Mondială a Tineretului Democrat a avut inițiative importante pentru a asigura succesul acestei zile. A editat cărți poștale de solidaritate cu tineretul și poporul camerunez, care luptă pentru unificarea și independența imediată a Camerunului. F.M.T.D. s-a adresat organizațiilor ei membre, cerându-le să-și dovedească solidaritatea cu poporul camerunez, sărbătorind cu mult răsunet ziua de 20 februarie și stringind cu prilejul acestei zile fonduri, haine, medicamente, cărți pentru camerunezi.

În India, China, Guineea, U.R.S.S., Maroc, această zi a obținut un succes considerabil. Am primit telegrame de solidaritate din toate continentele. În Franța, manifestația a fost interzisă.

ÎNTREBARE: *La aceeași dată O.N.U. s-a întrunit într-o ședință specială în problema cameruneză. Erați atunci la New York. Doriți să prezentați cititorilor noștri cum au decurs discuțiile?*

RĂSPUNS: La această sesiune au venit 20 de reprezentanți din Camerun, din partea organizațiilor politice, de tineret, de femei, de studenți, sindicale și a asociațiilor tradiționale. Tineretul democrat din Camerun a fost, de asemenea, reprezentat la sesiune. Toți acești delegați au cerut:

1. Retragerea trupelor străine din Camerun;
2. Restabilirea tuturor partidelor politice dizolvate, și anume a U.P.C., U.T.D.C. și U.D.F.C.;
3. Amnistie deplină și necondiționată a deținuților politici;
4. Reintoarcerea exilaților;
5. Dizolvarea actualei Adunări legislative și organizarea de noi alegeri generale sub controlul O.N.U.

Nici retragerea trupelor, nici restabilirea partidelor politice dizolvate, nici noi alegeri, nici dizolvarea actualei Adunări, nici amnistie deplină, nimic din toate acestea n-a acceptat O.N.U. Recenta sesiune a O.N.U. a pus, pur și simplu, un tampon de sugativă pe raportul retrograd, reacționar al misiunii Consiliului de tutelă al O.N.U., care a vizitat Camerunul spre sfârșitul ultimului an. O.N.U. a adoptat rezoluția americană, luând în considerație declarația autorității administrative după care Camerunul ce se află sub administrație franceză va fi independent la 1 ianuarie 1960, tutela fiind ridicată la această dată.

Rezoluția adoptată de Adunarea Generală a O.N.U. favorizează integrarea părții occidentale a țării noastre la Nigeria. Conform rezoluției, nu va fi plebiscit decît în Camerunul ce se află sub dominație engleză. Acest plebiscit va fi simultan în nordul și în sudul Camerunului de sub dominație engleză. În nord va avea loc spre mijlocul lunii noiembrie 1959, iar în sud în perioada decembrie 1959 — sfârșitul lui aprilie 1960.

Un amendament prezentat de statele africane, pentru a permite poporului din Camerunul de sub dominație engleză să aleagă unificarea cu Camerunul de sub dominație franceză, cînd acesta va deveni independent, a fost respins. A fost refuzat dreptul la vot femeilor din Camerunul de nord de sub dominație engleză.

Reprezentantul englez a mers pînă la următoarea declarație: „Dacă Organizația Națiunilor Unite se pronunță în favoarea dreptului la vot pentru femeile din Camerunul de nord, eu mă voi opune energic plebiscitului în această parte a Camerunului”.

Astfel, Camerunul francez va fi independent la 1 ianuarie 1960, dar fără alegeri, fără amnistie; organizațiile politice, inițiatorile independenței Camerunului, vor fi persecutate.

Mai mult, Organizația Națiunilor Unite a favorizat integrarea unei părți a țării noastre în colonia engleză Nigeria, în timp ce noi vrem unificarea țării noastre prin organizarea unui referendum al O.N.U. în cele două părți ale Camerunului.

ÎNTREBARE: *Pentru ce unii s-au opus unificării țării dumneavoastră?*

RĂSPUNS: În planurile N.A.T.O. privind Africa, Camerunul oferă un punct strategic de primă importanță, dat fiind situația sa geografică. În acest sens, au fost semnate pacte politice și militare și reprezentantul Franței a spus pe șleau că țara sa vrea să cîștige în Camerun ceea ce a pierdut în Guineea.

Vom continua lupta pînă la deplina suveranitate a Camerunului. În lupta noastră ne bazăm mereu pe sprijinul opiniei publice internaționale. Știm că lupta noastră va fi grea, dar sîntem convinși că vom cîștiga. Vom lupta din toate forțele pentru un guvern al poporului camerunez, ales de poporul camerunez, pentru poporul camerunez.

Cătușe

Film de Stanley Kramer, prezentat la Festivalul de la Berlin din 1958

O dubă aleargă sub ploaia torențială. Ea duce la un penitenciar ocași prinși în lanțuri 2 cte 2. Printre ei se află (1) John Jackson (Tony Curtis) legat de Noah Cullen (Sidney Poitier), un negru. Deodată, la un viraj, are loc un accident. Când poliția sosesce la locul accidentului, cei 2 ocași lipsesc la apel.

Acești 2 oameni sînt cu totul deosebiți (2): Jackson, îmbuibat cu toate principiile rasiste în vigoare în Statele Unite, disprețuiește și urăște pe negru. Cullen urăște ura ce i se poartă. Dar ei sînt legați inevitabil prin cătușele care le leagă mîinile. Vor trebui să trăiască aceeași întîmplare împreună.

Mai întîl are loc o fugă nebunească drept înainte pentru a crea o distanță cît mai mare între ei și cei care îi urmăresc. Polițști, cîini, fermierii au intrat în mod voluntar în această urmărire a fugarilor. Max, șeriful care dirijează operația, vrea să-l prindă pe ocași vii. Pentru aceasta ei se va contrazice de la plecare cu cellații care-l urmăresc. 3

Pentru cei 2 fugari, care au 12 ore de avans, a venit momentul să aleagă încotro să se îndrepte. El se ceartă cu violență. Jackson vrea să meargă spre sud. Cunoaște o fată care va putea să-i ajute. Cullen vrea să meargă în nord. Pentru el nu există nici o șansă în statele din sud, unde ura rasială are frîu liber.

Cullen cunoaște puțin regiunea și spune că la 50 km distanță se află o cale ferată. Pentru ei, trenul înseamnă salvarea.

Își continuă fuga. În timp ce traversează un rlu cu curenți foarte puternici (4), Cullen este gata să se înecă. Jackson îl salvează. Ajutorul pe care și-l acordă reciproc este pentru ei o necesitate vitală. Puțin cite puțin, atmosfera care domnește între cei 2 oameni se schimbă. Ei sînt obligați să-și vorbească, să se cunoască.

Înfomețați, ei se apropie de un sat la căderea nopții. Sînt prinși și pe punctul de a fi linșați (5). Un fost ocaș

li salvează, dindu-le posibilitatea să fugă.

În cale, li se oferă adăpost într-o fermă izolată. Ei pot în sfîrșit să sfărîme cătușele (6). Fermiera, o femeie tîndră și frumoasă, părăsîtă de mai multe luni de soțul ei, trăiește aci cu fiul ei. Ea îi propune lui Jackson să treacă frontiera cu el (7). Pentru ea, Jackson înseamnă viitorul, orașul la care a visat totdeauna și pe care nu-l cunoaște, înseamnă ruptura cu monotonia vieții ei de provincială. Dar nu se pune problema de a-l lua și pe Cullen. Însoțiți de negru, ar însemna să fie urmăriți de îndată.

Jackson, după cîteva ezitări, acceptă. Fermiera indică lui Cullen un drum prin mlaștini, pe unde poate ajunge mai repede la calea ferată. Apoi își pregătește valizele cu febrilitate. La o întrebare a lui Jackson, ea răspunde rîzînd că nu există drum prin mlaștini. Nu sînt decît smîrcuri nestabile. L-a trimis pe Cullen la o moarte îngrozitoare. Dar ce înseamnă un negru mai mult sau mai puțin? Astfel nu va risca să-i denunțe.

Pentru Jackson se pune alternativa: libertatea sau viața lui Cullen. O va

4

alege pe ultima. El este legat de negru nu numai prin cătușele de fier, ci printr-un sentiment pe care nu l-a resimțit niciodată pînă atunci: prietenia. Cu toate rugămințile fermierei, el o respinge și aleargă spre mlaștini. După clipe îngrijorătoare în care chemările lui rămin fără răspuns, îl regăsește viu pe Cullen.

Oprirea la fermă le-a permis poliștilor să-și reducă considerabil înțrzierea. Ei nu mai sînt prea departe acum. Se aude chiar lătratul cîinilor.

Cei 2 fugari își reîncep cursa înnebunitoare spre calea ferată din apropiere. Trenul va trece peste cîteva minute. Trebuie acționat foarte repede. Jackson, epuizat, nu mai poate continua. Tovarășul lui îl împinge, îl susține.

Cullen reușește să sară într-un vagon. Îi întinde mîna lui Jackson, îl prinde (8), dar acesta din urmă, la capătul forțelor, cade și se prăbușește. Cullen nu ezită nici o secundă, sare și se lasă la rîndul său să alunece pe nisip. Trîntit pe povîrniș, rămîne cu corpul lui Jackson odîhnindu-i-se pe genunchi; ei îi vor aștepta împreună pe poliști.

6

7

5

8

O demonstrație a tinerilor pentru solidaritatea afro-asiatică

APELUL INDIEI PENTRU SOLIDARITATEA AFRO-ASIATICĂ

La 5 aprilie a.c. și-a încheiat lucrările la Calcutta Conferința panindiană pentru solidaritatea afro-asiatică.

Conferința de la Calcutta a îmbrățișat aspecte din toate domeniile vieții și a reunit reprezentanți din toate păturile sociale. La conferință au participat și delegați din Uniunea Sovietică, Irak, Algeria, Camerun, Bulgaria, Italia, Ceylon etc.

Au avut loc discuții aprinse, dar hotărârile au fost luate în unanimitate. Conferința s-a terminat printr-o manifestație de masă și un miting cu o participare numeroasă.

Gama subiectelor tratate a fost foarte largă. Ea a cuprins probleme de la Taiwan la Goa.

Tineretul care a participat la conferință a adoptat în unanimitate o rezoluție care aprobă întru totul hotărârile luate de Conferința panindiană și de cea de la Cairo. Conferința a supus secției tinerilor din India un program prin care se sugerează realizarea ideii de solidaritate prin acțiuni. Printre altele, conferința a lansat un apel către tinerii pentru a participa la întâlniri internaționale, la festivalurile tineretului, conform spiritului de solidaritate al popoarelor din Africa și Asia.

PRATUL LAHIRI
președintele Federației studenților
Universității din Calcutta

NU VĂ CUNOAȘTEȚI CORPUL!

Credeți că trupul vostru nu are secrete pentru voi. De la studierea planșelor anatomice pe băncile școlii, știți că aveți carne și oase, membre și mușchi și, ca bunii sportivi, vă străduți să vă dezvoltați armonios fiziceste.

Ne pare rău, dar trebuie să vă spunem că nu vă cunoașteți corpul... cel puțin sub aspectul sub care vi-l vom prezenta.

De exemplu, nu știți, fără îndoială, că trupul omenesc este compus din 29 de elemente chimice.

Un om de talie mijlocie reprezintă aproape 40 kg de oxigen, 20 kg de carbon, 7 kg de hidrogen, 5 kg de calciu și azot, 1 kg de fosfor și, în proporții mai reduse, clor, natriu, sulf etc.

La fiecare inspirație, omul înghite cam 0,5 litri de aer. Dacă, în medie, considerăm 18 inspirații pe minut, atunci într-o singură zi un om inspiră 13.000 litri de aer. Or, întrucât 1 litru de aer cântărește 1,2 grame, omul inspiră în timpul unei zile 14 kg de aer.

Desigur, știți că inima voastră este o minunată mașină mică, o pompă fără defecte. Apreciați importanța muncii pe care o execută: într-o singură zi, inima unui om pompează 8 tone de sânge. În timpul unei vieți, pompează 200.000 de tone, ceea ce echivalează cu 400 cisterne de cale ferată a câte 50 de tone fiecare. Activitatea inimii în timpul unei vieți poate fi comparată cu munca unei locomotive care duce un tren în vîrfurile unui munte de 4 km.

Și aceasta nu este totul. Știți că numărul vaselor capilare ale unui adult se numără cu o cifră astronomică de 100 pînă la 160 de miliarde! Lungimea acestor vase atinge 60.000 pînă la 80.000 km, adică de două ori circumferința pămîntului.

Și totuși, în ciuda acestor cifre impresionante, dacă am compara greutatea corpului unui om cu greutatea mușchilor lui, omul este de 62 de ori mai slab decît o pasăre. V-ați fi putut imagina!

Ideea că o mașină electronică poate face automat, în întregime sau în parte, munca unui traducător, adică să consulte un dicționar, să traducă un text într-o limbă sau în alta, este, la prima vedere, una dintre ideile pe care mintea omului le respinge cu neîncredere. Totuși, din 1946 s-a recunoscut că lucrările executate în ultimul timp de numeroși savanți sovietici, englezi și americani nu sînt departe de a ajunge la această posibilitate.

Mașinile de calculat numerice automate au fost concepute pentru a efectua, într-o viteză foarte mare, calcule în lanț, pentru care omul ar trebui să piardă timp prea mult și ar putea să facă prea multe greșeli. Ele s-au arătat capabile să rezolve probleme de gestiune industrială și comercială ce necesitau, în afară de calcule automate, și anumite hotăriri logice.

În ambele cazuri — cel al calculului științific și cel al gestiunii —, mașina primește informații de două tipuri: informații numerice sub formă de cifre, și informații alfabecice, adică cuvinte din limbajul curent, sub formă de litere de alfabet. Ea le transformă automat în cod adaptat operațiilor ce-i sînt proprii. Aceste operații sînt, de exemplu, identificarea unui cuvînt cu echivalentul său păstrat într-o memorie electronică, calculul automat, transferarea rezultatelor parțiale de la o memorie la alta, cercetarea instrucțiunilor după felul rezultatului obținut și, în sfîrșit, „obținerea” rezultatului definitiv, de exemplu sub formă dactilografiată. Caracteristica cea mai importantă a acestor mașini este rapiditatea lor vertiginosă: unele operații nu cer decît o milionime de secundă.

Cum se traduce automat?

Traducerea automată ar fi de conceput ca o succesiune extrem de rapidă a următoarelor operații: intrarea unui cuvînt în mașină, căutarea și identificarea cuvîntului în dicționarul electronic, identificarea simultană a echivalentului cuvîntului în limba a doua, dactilografierea acestui echivalent la ieșire. Dicționarul ar fi deci un dicționar bilingv, ca acelea care sînt folosite pentru traduceri, dar înregistrat într-o memorie magnetică. Totuși, această serie de operații excesiv de simple nu se potrivește decît cuvintelor care se găsesc în dicționar sub aceeași formă ca în fraze (cuvinte invariabile) și care nu au decît o singură semnificație. Cuvintele variabile, cuvintele cu semnificații multiple, ordinea cuvintelor și idiotismele ridică probleme în realizarea tehnică concretă.

20 de cuvinte = 10.000 de operații

În U.R.S.S., Anglia, S.U.A., Japonia au avut loc cercetări timp de ani de-a rîndul asupra problemelor formelor variabile ale cuvintelor: asupra sintaxei, idiotismelor și a multiplicităților lor semnificații. Limbile rusă, engleză, germană, franceză, maghiară, norvegiană, arabă, chineză și japoneză au format obiectul unor analize al căror scop comun este de a aduce toate faptele și toate regulile limbajului la algoritmi sau la sisteme numerice, care să-i permită mașinii să traducă frazele unei limbi A într-o limbă B. Au putut fi elaborate programe extrem de complexe cuprinzînd, de exemplu, 10.000 de operații logice pentru traducerea unei fraze de 20 de cuvinte, dar mașinile au o asemenea viteză încît se cîștigă mult timp în raport cu traducerea obișnuită. Așa cum mașina de calculat care face calcule

mașinile

de

tradus

în lanț consultă table de logaritmi sau table de funcții, mașina automată de tradus va consulta în plus dicționarul electronic, tabele gramaticale, morfologice și sintactice, de exemplu tabele de prepoziții, de timpuri ale verbelor, de declinări și conjugări, făcînd de fapt ceea ce face un traducător care descifrează un text într-o limbă străină mai complexă. Aceste tabele și acest dicționar vor fi compuse de serii de cifre reprezentînd algoritmi limbii la intrare și ai limbii de la ieșire.

Înainte de a putea aduce limbajul la algoritmi, a fost necesar să se descopere anumite reguli pe care gramaticile vechi omiseseră să le prevadă, pentru că aceste gramatici erau făcute pentru oameni conștienți, și nu pentru mașini inconștiente, care pot recunoaște numai semne explicite.

Omul păstrează cea mai bună parte

Cercetările în vederea automatizării traducerii deschid noi perspective pentru lingvistică. Ele duc la studii variate asupra sistemelor obiective de semnalizare ce există în limbile vorbite și scrise; adevărate examene microscopice de limbaj, aceste studii arată existența

unor criterii acceptabile pentru o mașină acolo unde se credea că numai noi, oamenii, putem sesiza înțelesul frazei.

Mașina de tradus a obținut unele succese, dar rămîn încă multe de făcut. Au deci cuvîntul lingviștii — cei de azi —, care pot și trebuie să se adapteze lumii noi a electronicii, și cei de mâine, care vor extinde, cu ajutorul mașinilor, noua lingvistică în toate limbile. Căci lucrările de lingvistică cerute pentru ca mașina să poată traduce nu sînt posibile cu adevărat decît dacă sînt făcute cu viteza mașinilor noi.

Viitorul aparține în acest domeniu „programurilor” lingviști și matematicieni, care cunosc comportarea cuvintelor în frază, statistica limbajului și metodele de lucru ale mașinilor de calculat. Ca în calculul în lanț, ca în gestiune, mașina nu va face decît operații automate și repetate; geniul omului, spiritul său inventiv, judecata lui vor păstra cea mai bună parte, aceea a creării programelor, pe care mașina le va executa ca un servitor orb și inconștient.

Din multe cauze, textele științifice vor putea și vor trebui să fie supuse mai întîi unei analize deosebite, care să permită traducerea lor automată. Primele lucrări sovietice, americane și engleze au avut drept subiect matematicile, chimia, electrotehnica, genetica plantelor. Nevoile tuturor țărilor în domeniul traducerii lucrărilor științifice sînt atît de mari, încît numai mașinile vor putea începe să aducă o rezolvare în această problemă.

Mașina va traduce oare într-o zi texte literare? Cei mai optimiști dintre cercetători încep să spere și să întrevadă drumul care va duce la acest rezultat. Cînd traducerea automată a tuturor textelor în proză va fi posibilă cu viteze care aparțin de domeniul visului (nu se vorbește oare de 20.000 de cuvinte pe oră?), popoarele vor putea într-adevăr să cunoască și să aprecieze reciproc comorile lor științifice și literare (U.N.E.S.C.O.).

Tehnica mașinilor de tradus nu este încă aplicată pe scară mare și omul o înlocuiește. Dovada? Cifrele următoare date de U.N.E.S.C.O.: În 1957 au fost publicate în 65 de țări 27.978 de traduceri. Cele mai mult traduse sînt lucrările lui Lenin — 278 de traduceri (dintre care 185 în diverse limbi ale U.R.S.S.). Urmează Jules Verne, cu 121 de traduceri, dintre care 12 în U.R.S.S. Al treilea loc e deținut de Shakespeare, cu 120 de traduceri. Urmează 3 autori ruși: Tolstoi (94), Dostoievski (82) și Gorki (78). Urmează după aceea Aghata Cristie, cu 76 de traduceri, dintre care 19 în Japonia și 15 în Spania. Ea precedă pe Engels (72), care o separă de Simenon și de Somerset Maugham (67); Alexandre Dumas, Balzac, Mark Twain și Dickens au fost traduși în mai mult de 60 de limbi, K. Marx, Hemingway, Jack London, Pearl Buck, în mai mult de 50 de limbi. Găsim apoi pe Victor Hugo (50), A.J. Cronin, Goethe, R.L. Stevenson, Rabindranath Tagore, J. Steinbeck, Conan Doyle, Hans Christian Andersen, frații Grimm, Cehov, Turgheniev, Louis Bromfield și Cervantes.

U.R.S.S. deține, ca și în anii precedenți, recordul pe țări, cu 4.608 traduceri în toate limbile Uniunii. Apoi vine Germania (R.D.G. și R.F.G.), cu 2.041 de traduceri, urmată de Franța, Japonia, Italia, Cehoslovacia, Țările de Jos, Suedia, România, țări în care numărul traducerilor depășește 1.000.

EMILE DELAVENAY
șeful serviciului de documente
și publicații U.N.E.S.C.O.

CRONICA UNOR

Sintem în 1925, în Italia. Mussolini a organizat marșul asupra Romei și a luat puterea. Până acum a păstrat aparențele legalității, dar iată că oamenii lui pregătesc „noul val“...

Antifasciștii italieni au aflat că organizația „cămășile negre“ va face o descindere. Ei știau și numele citorva victime. Maciste, fierarul comunist, încearcă pe motocicletă lui să-i prevină pe cei amenințați.

Fragmentele care urmează sînt extrase din cartea lui Vasco Pratolini:

„CRONICA UNOR BIETI ÎN DRĂGOSTIȚI“.

Motocicleta zboară cu centaurul ei infuriat. Zgomotul ei deșteaptă pe cei care dorm, răscolește cotețele și țarcurile mahalalelor, întărită cîinii de pază, alarmează pe trecătorii întirziați: îi infășoară în norul de fum al eșapamentului.

Ugo s-a așezat pe șaua din spate a motocicletei. Mașina o să ciștițe în viteză. Chiar dacă la curbe pericolul de a te răsturna devine mai mare, acum trebuie să te grăbești, să te grăbești! Orașul e adormit, ocrotit de lună. Oamenii stau în casă la căldura pe care primul frig de toamnă o face să fie prețuită. Livezile de la periferie, muiate de ploile recente, de brumă, sînt platforme cleioase, terenuri de baltă. Totuși trebuie să le parcurgi de-a curmezișul ca să scurtezi drumul și să ciștiți timp. Traversînd Campo di Marte, unde un regiment și-a întins corturile, santinela strigă cine e, somează trăgînd în aer, repetă țintind asupra capetelor.

O împușcătură, două, trei. Maciste se apleacă cu fruntea pe ghidon, Ugo se ghemuiește în spatele lui: gloanțele șuieră pe de lături. Motocicleta, condusă orbește, se innămolește într-o băltoacă întinsă și adîncă: iese din ea cu furie, cu o împoșcare de apă care îi udă pe cei 2 tovarăși

din cap pînă în picioare. Dar acum sînt în afară de țintă: al patrulea proiectil se înfige, cu o țîșnătură în involburarea băltoacei. Motocicleta a intrat pe un bulevard lung și drept: o pistă cu asfaltul alb sub lună. Se îndreaptă spre Cure. Pichetul care face schimbul de noapte la Uzinele „Berta“ e cu arma la picior dinaintea ghetetelor. Îl trec din zbor. Asta e casa în care locuiesc Alfredo și Milena, asta e răsplîntia celor 4 străzi unde Ugo își are locul obișnuit cînd vinde. Și asta e fabrica de carton unde lucra odată Aurora. Mai departe, mai repede; noi aducem viața! Iată iarăși un torent mic, pe care luna îl încadrează într-un orizont de coșuri de fabrică, de coline punctate cu vile și chiparoși. Este Mugnone, pe ale cărui maluri pline de ierburi se pun la cale acum farse mortale. Aici a fost atacat Alfredo.

Acum Maciste se îndreaptă sigur: o vilă la începutul urcușului, o grădină cu un palmier în mijloc. Cînd era potcovar ambulant venea aici să potcovească pe Comunardo. Își amintește că numele calului era singurul omagiu pe care proprietarul îl aducea idealurilor lui de egalitate. Dar în noaptea asta nu-i timp de impușcături. Noi sîntem ștăfeta morții: salvați-vă, oameni, inima voastră liberală!

Cineva îi primește la grilaj: un ciine lup care latră. Apare un servitor cu vestă în dungi. Ascultă, se duce să comunice. Se întoarce urmat de stăpîn, care poartă o haină de iarnă și are o tuse de bătrîn suferînd. El potolește ciinele apucîndu-l de zgardă; îl recunoaște pe Maciste, îl poștește să intre. Dar trebuie să te grăbești, să te grăbești! Bătrînul domn a înțeles imediat situația. El are despre Maciste „o părere excelentă“ și, de altfel, veșnica teamă care-l întovărășește nu-i îngăduie să se urce, să-și ia geanta, un

portret la care ține, ceva valori. E burlac și e singur. Trăiește cu servitorul și cu ciinele. Servitorul îi deschide ușa atașului; motocicleta cu plecarea ei bruscă îl împiedică să facă ultimele recomandări. Drept salut, ciinele urlă. Bătrînul domn dorește să părăsească imediat orașul. Din prudență, Maciste îl conduce la o gară secundară. Îl întreabă dacă cunoaște adresa actuală a deputatului Bastai. O cunoaște. Bătrînul domn știe unde locuiește și a treia persoană, al cărei nume l-a pomenit Osvaldo; îi corectează chiar pronunția. Și, luîndu-și rămas bun, repetă:

— Deputatul Bastai locuiește în via della Robbia, 26. Salută-l din partea mea. Noroc, băieți!

Acum, mai mult ca oricînd, trebuie lucrat repede. Cei 10 cai putere ai motorului trebuie să devină 10 pur sînge lanșați pe ultima porțiune a cursei.

Via della Robbia e o stradă liniștită și curată. La intrare sînt nenumărate preșuri de sîrmă cu nenumărate bile albe, cite alcătuiesc cuvîntul: „Salve“. Nu există grămezi de murdării, mormane de bălegar, nici mirosuri urite. Nici hoteluri deochiate, nici supravegheați speciali pe care rondul nu-i pierde din ochi. O respirație largă de cer între cele două șiruri de case și grădini cu miresme de magnolia, în anotimpul ăsta. Strada e parfumată, sub lumina lunii. Ferestrele au apărători ușoare, transperante de trestie, jaluzele în tonul tencuiei fațadei. Fiecare interior e o insulă de afecțiuni, de interese bine administrate: un castel unde în fiecare seară se ridică podul suspendat. Burghezii care locuiesc aici nu sînt oameni curioși ca ai noștri, cei din via del Corno; nu suferă nici de elanuri, nici de nerăbdare. Mărturie orală și auditivă îi preferă darea de seamă a jurnalelor de a doua zi. Ei resimt

inconștient oboseala strămoșilor, care au făcut istoria; au încredințat altora apărarea pozițiilor cucerite. Odăile lor sugerează ordinea, bunele maniere, frica de Dumnezeu, respectul legii, dar și egoismul, teama, sclavia mintală cu care se plătesc toate acestea în ziua de astăzi. E o situație pe care via del Corno o refuză, dar în care via della Robbia se recunoaște și în care își găsește echilibrul, fericirea ei particulară. Nu s-a mișcat de aceea nici un zăvor, nu s-a deschis nici o ușă la sosirea fasciștilor, nu s-a aprins nici o lumină atunci cînd au răsunit în casa deputatului Bastai împușcături de pistol, urletele unei femei, plînsul copiilor. Au somnul greu în via della Robbia sau spaima a paralizat pînă și gîtlejul animalelor domestice? Fasciștii au coborît iuți și siguri, au aruncat un „Cu noi!“ mai înainte de a se urca în mașină, și au plecat cîntînd:

„La arme, la arme!
La arme, fasciști!
Lupta o vom duce pînă la moarte!“

Cîntecul lor s-a pierdut în depărtare. Lămpile cu arc vibrează acum de vîntul care s-a stîrnit pe neașteptate. În grădini arborii foșnesc, luna se răsfrînge pe transperante. Și totuși ferestrele rămîn închise, luminile stinse, ușile încuiate. Numai în casa deputatului, din camerele luminate ca pentru o petrecere, se aud hohote deperate; nu mai sînt țipete: e o veghere funebră. Strada a revenit la tăcerea și la pustiu ei, în care împușcăturile acelea, urletele și cîntecul au lăsat un ecou, o prezență. Motocicleta dă buzna pe ea cu un viraj îndrăzneț.

Împușcăturile și țipetele au răsunit pe ziduri, pe caldarim ca pe tam-tamuri primitive. Un clopot de război fantastic le-a propagat sunetul. Ca fluieratul trenurilor, pe care tăcerea nopții îl face auzit la distanțe uriașe, im-

RIEȚI INDRĂGOSTIȚI

pușcăturile de revolver și cintecele squadriste au răsunat pe fiecare stradă, ducind acolo spaima. E străvechea facțiune stăpînitoare care își repetă măcelul cu sprijinul lunii. Și al lui Bargello¹. În noaptea asta, poliția e consemnată; rondul supravegheaților s-a întors din cercetare semnalind „n.n.“ în raportul lui. Între timp bandele negre săvîrșesc măcelul.

Dar orașul își cunoaște bine istoria, a cărei amintire o păstrează fiecare piatră, fiecare clopot. Priorul de la San Lorenzo, Don Fratto, a deschis larg ușa sacristiei, a aprins o candelă în prag pentru cazul că vreun fugărit ar vrea să-și caute aici adăpost. În casele oamenilor se pregătesc podurile, se deschid pivnițele, se face, la adăpostul unui coș, un culcuș improvizat. Fasciștii, întăriți de sînge și de foc, se anunță cu pîrîituri de salve și cu cîntecul „Cu noi!” Dacă în via della Robbia clanțele s-au închis ca să asigure neutralitatea, în cartierele Rifredi și Pignone sosirea tovarășului turnător a pus în mișcare bărbați și femei, o populație care veghează acum cu inima la gură asupra acelora care sînt ascunși: le împărtășește îngrijorarea stînd de pază, spunînd rugăciuni. Și nu toți cei înstăriți sînt de partea celor „negri”. Există unii din palatele de pe via Maggio și de pe Lungarni cărora bogăția nu le-a întunecat rațiunea; aici este o încrucișare de telefoane care dau alarma, care oferă ospitalitate.

Străzile sînt pustii, cafenelele de noapte au lăsat obloanele: s-a stins orice lumină. Automobilele squadristilor străbat un pustiu de pietre și de lună. Cu squadriștii e moartea. Fiecare din ei îi poartă portretul pe inimă: un craniu brodat pe cămașa neagră. Moartea îi însoțește din casă în casă, este în fiecare gest, și gînd al lor.

Contactul ei a înghețat inimile, a înfierbîntat mințile cu ideea ei obsedantă. Prezența ei îi face pe fasciști îndrăzneți și prevăzători, îi răscolește și îi exaltă. Îi apasă. Ei îi solicită complicitatea și totodată se tem de puterea ei. Merg în automobile ca niște pirați urmăriți de furtună; își dau seama de ostilitatea surdă care îi urmărește, și de aceea fiecare palat, fiecare afiș, fiecare ieșitură de clădire parcă au ochi răi și agresivi pentru ei. După primele iureșuri, care l-au luat prin surprindere, orașul s-a baricadat în dosul pietrelor lui. Squadriștii au găsit apartamente părăsite, paturi calde încă și desfăcute. În fiecare din ei e o nebunie ucigașă, nevoia de a omori ca să se simtă vii, scăpați de capcane. Moartea i-a constrins să intre în propriul lor joc; e o partidă pe care numai lumina zorilor o va hotărî. Ei cîntă ca să se recunoască solidari, se ațîță unul pe altul, șoferii apasă pe accelerator, mașinile au salturi înspăimîntătoare. La fiecare răs-pîntie, ei bănuiesc o capcană, trag rafale asupra presupușilor agresori; la trecerea lor se prăbușesc vitrine, felinare sar în tîndări. Trag din zbor asupra obloanelor, asupra chioșcurilor, asupra porților unde li s-a părut că o umbră se mișcă. Nu e piscică hoinară, firmă atîrnată care să pu fie atinsă de împușcături: ucisă, găurită. De la plecare și-au împărțit orașul în zone de operație. Acum, în fiecare cartier răsună ecoul nebuniei lor.

După omorîrea deputatului Bastai, în care Pisano a tras împușcaturile mortale, iar Carlino i-a dat lovitura de grație, echipa lui Pisano a dat greș și ea în iureșele următoare. Au găsit case pustii, odăi care purtau semnele unei fugi recente și grăbite. Au spart clanțele cu lovituri de pistol, au scotocit dușumelele, au dat foc la draperiile mișcate de un curent

de aer. Au invadat în zadar apartamentele vecinilor. La mica vilă de la Cure, servitorul cu vesta în dungii s-a aruncat în genunchi, jurînd că n-are nici o vină. Dar are o inimă de servitor. Corpul și inima lui sînt un singur lucru: a fost de ajuns să-l chinuiască puțin pentru ca spiritul lui să cedeze. S-a gîndit că stăpînul lui era la adăpost; i-a părut deci firesc să mărturisească că „un bărbat mare și voinic și un altul de statură normală veniseră să-l avertizeze pe domnul și îl luaseră cu motocicletă”. Unde se îndreptaseră? Oricît ar ține la viață, servitorul nu știe. În clipa aceea, două împușcături au amuțit lătratul cîinelui lup în grădină: squadriștii rămași la grilaj se plictisiseră să-l păzească.

Automobilul aleargă acum mai repede. Înaintea fasciștilor e o motocicletă cu un avans de o oră, o jumătate de oră, zece minute. Moartea apasă pe accelerator. Îi înfierbîntă cu o furie pe care ei o descarcă cu împușcături și cîntece prin orașul spulberat de vînt, bătut de lună.

Întîlnirea a avut loc pe strada paralelă cu Mercato Coperto. Nu era necesar ca cineva să-l avertizeze pe avocatul-mason: el se afla la Roma ca să trateze despre niște furnituri ministeriale. Pisano și ai lui, după ce au perchezitionat casa, au coborît scara, înfuriați de o nouă dezamăgire. Aveau să se întoarcă la sediu. Osvaldo era zăpăcit și impasibil, hotărît să se mărturisească trădător. N-ar fi cerșit iertare, poate nici n-ar fi spus măcar că prin violență Ugo îl silise să vorbească.

Deodată un zgomot de motor. Pisano îl opri pe șofer, care dădea mașina îndărăt.

— Așteaptă! Să vedem cine e! spuse.

Strada era scurtă, transversală, una din străzile cu puține case mari. Motocicleta fu silită să înce-

tinească ca să intre pe ea. Se pomeni față în față cu automobilul.

Osvaldo scoase un strigăt:

— Ei sînt! Îi cunosc eu!

Maciste înțelese într-o clipă, motocicleta se ridică în sus ca un cal, se roti în jurul ei; atașul se lăsă într-o parte, se îndreptă iarăși. Amadori trase cel dintîi; lovise în gol. Motocicleta o și apucă pe strada deschisă, dispăru. Automobilul o luă în urma ei, o reperă la distanță îndată ce trecu colțul; o urmări. Un foc neîntrerupt. În picioare, squadriștii trăgeau. Automobilul cițiga repede teren. La curbe motocicleta redobîndea cițiva metri. Osvaldo trăgea acum furios; urla numele celor 2 fugari, ținîndu-se în echilibru pe scară printr-o minune.

Pisano era, între toți, cel mai serios. Aștepta, ca să tragă, să se micșoreze distanța și spatele fugarilor să-i ofere o țintă precisă.

Motocicleta căuta labirintul ulicioarelor de lingă Mercato, alerga în zig-zag de cum se prezenta una în linie dreaptă. Dar automobilul era tot mai aproape: proiectilele șuierau pe alături. Maciste era apereat pe ghidon, Ugo ghemuit lingă el. Nu-și strigau cuvinte unul altuia. Îi una apropierea morții, mai puternică decît orice legătură în viață. Maciste înțelese că partida era pierdută dacă se încapățîna să meargă prin ulicioare. Îi rămînea o singură scăpare: să ajungă la spital, aici aproape, să intre pe poartă. Să se piardă pe coridoare, prin saloane, putea să însemne salvarea. El își aminti deodată de doctorul care îl îngrijise pe Alfredo: un prieten, poate un tovarăș! Dar, pentru a ajunge la spital, trebuia să traverseze Piazza San Lorenzo, albă sub lumina lunii — un cîmp deschis. Era ultima speranță: se încrezu în ea. Îi strigă lui Ugo:

— Ține-te de mine! Și se aruncă cu motocicleta în piață.

¹ Comandantul zbirilor și în același timp numele poliției și al închisorii în Florența medievală.

ȘI NOI VERSURI...

În numărul nostru precedent, am publicat câteva versuri despre festivalul viitor scrise de un cititor din Israel.

Prietenul nostru Aimé Matsika din Africa ne trimite un poem pe aceeași temă. Iată câteva versuri:

La festivalul nostru minunat,
Alit de drag și-atit de așteptat,
Cu frații mei aș vrea să mă-ntîlnesc,
Și braț la braț, în cîntec tineresc,
Să zboare visu-n slăvi ca un lăstun
Spre zorii unui viitor mai bun.
Pășesc cu frații mei în slrînse rînduri,
Ne leagă-aceleași năzuinți și gînduri;
Cu tineri veniți la festival
Eu lupt pentru același ideal:
Să fie pace! Pace-n lumea-ntreagă
Și pace-n Congo — patria mea dragă!

(Versificația în romînește de PETRE POPA)

SCRISOARE
către un european
de 20 de ani

(Continuare din pag. 9)

sfîrșitul anului 1952, 40 de divizii. Dar 3 luni mai tîrziu prevede 50 de divizii pentru aceeași dată, cu 4.000 de avioane. Din 1954 pînă în 1956 au fost cheltuite 700.000.000 de dolari pentru construirea de baze militare. În 1953, celor 50 de divizii prevăzute coaliția le adaugă 10 divizii blindate; și așa mai departe. . . Este o cursă fantastică pentru acumularea de mașini ale morții. Vechii ofițeri ai lui Hitler, aceia despre care lumea declarase oficial că nu trebuiau să mai poarte armele, îmbracă din nou uniforma și ocupă posturi importante în organismele coaliției.

În mai 1957, la ordinea zilei a consiliului atlantic se află pregătirea războiului atomic, și, un an mai tîrziu, acest consiliu se pronunță împotriva conferințelor la înalt nivel, despre care tu știi acum că trebuie să aibă loc în interesul păcii.

În decembrie 1958, Germania occidentală este înzestrată cu rachete, submarine atomice și vapoare purtătoare de rachete, în timp ce consiliul, care cu cițiva ani înainte refuzase intrarea Uniunii Sovietice în coaliție, nu examina nici măcar propunerile acestei țări pentru încheierea unui tratat de neagresiune între țările din pactul atlantic și cele ale tratatului de la Varșovia. Tratatul de la Varșovia a fost creat în răsărit pentru a preîntîmpina o agresiune care ar putea să se dezlănțuie în urma pregătirilor agresive atlantice.

Iată, prietene european în vîrstă de 20 de ani, ce se petrecea pe continentul tău în timp ce tu creșteai. Cine poate crede, așa cum tu auzi uneori, că pactul atlantic ți-a protejat viitorul?

În timp ce deasupra capetelor noastre se învîrtesc sateliți artificiali, poți considera oare că trebuie să mai credem în lună, în sperietori, în argumentele răsufiate ale războiului rece și să lăsăm să se intensifice cursa înarmărilor? După crearea de stocuri de arme clasice în pădurile continentului nostru, trebuie oare să lăsăm ca pămîntul nostru să fie acoperit de rampe pentru rachete atomice? Anul 1959, anul celui de-a X-a aniversării a pactului atlantic, anul celor 20 de ani ai tăi, care a văzut deja născîndu-se multe speranțe, trebuie să fie un an de pace. Tu, tînar european, care ai crescut în timp ce ziarle din țările membre ale N.A.T.O. expuneau an după an formidabile proiecte de supraînarmare, tu vei acționa pentru pace, pentru ca pactele militare să fie desființate.

Pe de o parte există noi baze atomice, raiduri de avioane purtătoare de bombe atomice ziua și noaptea deasupra capetelor noastre, o nouă cursă a înarmărilor ca cea care s-a realizat între cei 10 și cei 20 de ani ai tăi. Pe de altă parte, există activitatea ta, există posibilitatea dezarmării, necesitatea soluționării pașnice a problemei germane și a problemei Berlinului occidental, problema unificării acestei țări la 14 ani după sfîrșitul războiului, perspectiva construirii unei Europe pașnice, dezarmate, cerința convocării conferinței la nivel înalt.

Care din aceste căi îți va asigura viitorul tău? Cei care stochează armele atomice au vorbit de acest viitor cînd aveau 10 ani. Dar politica lor nu ți-a asigurat viitorul și sumele pe care le cheltuiesc pentru pregătiri militare nu au folosit pregătirii tale ca om, educației tale. Aceiași oameni continuă totuși o astfel de politică războinică și argumentele lor nu s-au schimbat. Ție, experiența celor 20 de ani ai tăi, de om tînar crescut în timpul războiului rece, îți dictează cum să acționezi. Tu știi că trebuie să lupți pentru pace, împotriva pactelor militare, pentru coexistență pașnică, pentru dezarmare în Europa. Toate acestea tu să le spui, această voință s-o faci cunoscută șefilor de state ce trebuie să se întîlnească în vara aceasta.

Cu sinceritate, al tău prieten necunoscut,
MARCEL PEYRENET

JOCURI DISTRACTIVE
PENTRU FESTIVAL

CAPITALE

CE VOR FI REPREZENTATE
LA VIENA

ORIZONTAL: 1) O capitală din sudul Asiei — Și una din America de Sud; 2) Capitala unei strălucite civilizații antice — Panfletist român (1880-1948) — Scandiu; 3) În Lisabona! — A contraveni — Mlaștină (mold.); 4) Capitala unei țări socialiste din Asia — Și încă una, tot din Asia, a unui stat ocupat de trupe americane; 5) Trebuie bățul cîl e cald — Altă capitală în Pacific; 6) Buni! — Cal roșcat — Curelușă de meșind; 7) De 12 ori pe an — Mărețul oraș al celui de-al VII-lea Festival; 8) Unic! — Oraș în R. P. Ungară — Verbul înghețatei la cîldură; 9) Într-o adunare! — Una din capitalele europene — Exclamație; 10) Causă pentru efectul de la 13 vertical — Capitală africană — O noid în Pirou! 11) În Beirut! — . . . Ata, capitală din sudul Asiei; 12) Îns din vechii osci — O găsiți la calargul corabiei — Capitala care va găzdui viitoarele jocuri olimpice; 13) În Montevideo! — Capitala Chinei populare — Și aceea a Olandei; 14) Pronume — Importanță — O capitală în America de Sud.

VERTICAL: 1) Capitală asiatică — Capitală în vestul Europei supusă dictaturii fasciste; 2) Insulă de corali — Capitală care a găzduit cel de-al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie; 3) În București! — Arbust — În Moscova! 4) Arbori care cresc la umezeală — Baia de . . .; 5) Capitala celui mai mic continent de pe glob — () capitală în nordul Africii; 6) Culoare la cărți — În orice capitală! — Oraș în R. P. Ungară; 7) Etaj — Nu cunoaște dect victorii! 8) Capitala unde a avut loc ultima sesiune a Comitetului Executiv al F.M.T.D. — În Peru! — Textilă; 9) Tîndră capitală africană — Luminile orașului ziua! 10) Haină — Capitala unei insule din Mediterana pe care mai staționează

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													
14													

trupe engleze — În Honduras! 11) Exclamație — Se bea cu sifon — Rînd; 12) Capitală în Orientul Apropiat — Oraș în India; 13) Veche căpetenie a cazucilor — Are miros plăcut; 14) Trezit din somn — Orașul celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

GOLF

Aflați drumul de la primul festival (1947) la cel de-al VII-lea!

P	R	A	G	A
X				
			X	
	X			
X				
		X		
			X	
X				
	X			
			X	
				X
V	I	E	N	A

ȘARADĂ

Părți de la început
Ghiciți-l înțelesul:
În proverbul cunoscut
Îl poartă interesul!

Silaba ce urmează
Oricine o s-o știe
Puțin de cercetează
Un simbol în chimie.

Ridicătură de pămînt
E partea următoare
Ori — dacă vreți — produs de vînt
Pe Dunăre sau mare!

Tot cuvîntul? Întîlnire,
Cîntec, dans și bucurie,
Pentru viață, fericire,
Pace și prietenie!

CRİPTOGRAMĂ

Pornind dintr-un colț și urmîrind într-un anumit sens sărătura celui de la jocul de șah, veți afla locuința sub care vor demonstra la Viena tinerii din Asia și Africa.

N	T	R	N	E	N	B	P
T	D	O	A	E	E	I	A
I	A	N	T	N	A	E	I
I	A	E	L	D	L	T	S

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

FESTIVAL

ORIZONTAL: 1) Viena — Sportivi; 2) Întîlniri — Inar; 3) Ițe — Înțelegere; 4) Torja — Ag — Vaina; 5) Ornate — Aman — Ol; 6) Re — Riasete — Iov; 7) Sol — Teiș — Mil; 8) Pace — U.S. — Au; 9) Acl — Oti — Arta; 10) Tineretul lumii; 11) Inimi — Il — Ed — Ea; 12) Ști — Di — Ma — Iar; 13) Te — Coexistența; 14) Echard — Ti — Zlar.

VERTICAL: 1) Viltor — Batiste; 2) Interes — Cîntec; 3) Etern — Oplni; 4) Ni — Tarla — Em — Ca; 5) Allași — Coridor; 6) Nu — Estete — Ied; 7) Sita — Ec — Iși; 8) Pregătît — Umît; 9) Oil — Mou — Al — Ași; 10) Eva — Surle; 11) Tiganii — Studîez; 12) Inel — Om — Am — Ani; 13) Varșovia — Ierta; 14) Ireal — Iulle — Ar.

NAUTICĂ

ORIZONTAL: 1) Canoe — Val — Raniă; 2) Apar — Calac; 3) Nautică — Bărci; 4) Or — Avarie; 5) Culoare — Abo; 6) Polo — Scut — Ar; 7) Voi — Pata — Urît; 8) At — Macazuri; 9) Lopată — Er — Can; 10) Paradă — Start; 11) Direcție; 12) Afon — Mea — Sniț; 13) Malaci — Baliză; 14) Ara — Șobunel.

VERTICAL: 1) Cart — Cer — Maci; 2) Apa — Mal — Calac; 3) Nautică — Bărci; 4) Or — Avarie; 5) Culoare — Abo; 6) Polo — Scut — Ar; 7) Voi — Pata — Urît; 8) At — Macazuri; 9) Lopată — Er — Can; 10) Paradă — Start; 11) Direcție; 12) Afon — Mea — Sniț; 13) Malaci — Baliză; 14) Ara — Șobunel.

LESS RENÉ, KEHLEN 21, LUXEMBURG; student, în limbile germană, franceză, spaniolă, rusă, polonă, engleză, arabă, despre filatelle, artă și sport.

GISELA PISCHTIK, MARKNEUKIRCHEN (SACHSEN), STALINSTR. 1, R.D.G.; în limbile germană și engleză.

AHMED ISMAIL 6/A STATION STREET, DENVER, JOHANNESBURG, TRANSVAAL, AFRICA DE SUD; în limba engleză, cu tinere între 15 și 18 ani.

VICTORIA VARHOVA, KUPELNA 1/D BRATISLAVA, R. CECOSLOVACIA; în limbile germană, engleză și rusă, despre schimb de cărți poștale și alte teme.

GYARMATI KAROLY, TÁPIOSZECSE, R. P. UNGARĂ; în limbile germană, franceză și engleză, pe teme diferite.

AHUJA SHRI KRISHAN, GUMTI NR. 9 IAIL ROAD, INDORE (M.P.) INDIA; în limbile hindusă și engleză, despre filatelle, cărți poștale.

MAURICE KANN, LN 39, HSE 57 SHENSI RID SOUTH, SHANGHAI, R. P. CHINEZĂ; în limbile engleză și chineză, despre schimb de timbre.

KRISHNA CHANDRA MITRA C/O N. C. MADAK, RASH BEHARI AVENUE, B. P. CHANDERNAGORE, DIST. HOOGLY (WEST BENGAL), INDIA; în limbile engleză și bengală, despre schimb de timbre, fotografiile și alte teme.

KRZYTOF BOJAR, ZAMOSÉ UL., KOSPROWICZA 10, R. P. POLONĂ; în limbile polonă și germană, despre schimb de timbre și alte teme.

KOLOZSI ILDIKO, BUDAPESTA VII, BRODY SANDOR U. 10, R. P. UNGARĂ; 18 ani, în limbile franceză, engleză, germană și italiană pe diferite teme.

FR. D. RUNTU, DJALAN THAMRIN 3, MAKASSAR, INDONESIA; în limbile indoneziană și engleză, despre filatelle.

KO HLA MYNT, NR. 1, ANTRAMSTREET, MOULMEIN, BIRMANIA; în limba engleză.

IBRAHIM MOHAMMED ABD ELMAGID, GORT. SECONDARY SCHOOL, ATBARA, SUDAN; în limba engleză.

D. ALEKSANDROV, U.R.S.S., PERM, 36, PIONIERSKAIA 14-2; în limbile rusă, engleză, franceză și spaniolă, despre filatelle.

BLAHOŠLAV JINRI-CHOWSKY, SVITAVY LIDICKA 3, MORAVA, R. CECOSLOVACIA; în limbile rusă, germană, polonă, despre cultură și sport.

M. ALI K. DJ. TERUSAN 242 a. PALEMBANG, INDONESIA; în limba engleză, despre filatelle și literatură.

ANTOINE BOULOS, KFARCHANA - ZGORTA, LIBAN; în limba franceză, despre filatelle.

JOSE TREVINO ESCAMILLA, ESCABEDO, SUR 443, MONTREY N. L., MEXIC; în limbile spaniolă

CINE VREA SĂ CORESPONDEZE CU NOI?

și engleză, despre schimb de timbre.

ANNI DIMITROVA GEORGIEVA, TOLBUHIN 61, SOFIA, R. P. BULGARIA; în limbile germană și spaniolă, despre literatură, ziare, filme și filatelle.

SÁRKÁNY ISTVAN, BUDAPESTA II., LÖVÖHAZ U. 28, R. P. UNGARĂ; inginer, în limbile germană, franceză și engleză, despre probleme de tehnică, filatelle și alte teme.

ELENA GAJARDO, LORD COCHRANE 210, SANTIAGO DE CHILE; în limbile engleză și spaniolă.

LYNN REYNOLDS, COMBRIA STREET STOCKINGBINGAL, NSW AUSTRALIA; în limba engleză, despre călătoriile, filatelle, sport și alte teme.

HAMID ALIELZUBAIR, GOVERNMENT SECONDARY SCHOOL, ATBARA, REPUBLICA SUDAN; în limbile engleză și arabă, despre fotografiile și filatelle.

EMMANUEL GEORGE, AL-QASRANI, B.P. NR. 1, KIRKUK, IRAK, IRAK PETROLEUM COMPANY LTD.; în limbile engleză și arabă, despre filatelle și alte teme.

KEITH G. WORSTEN-CROFT, 480, WORSLEY ROAD, WINTON, ECCLES, MANCHESTER, ANGLIA; în limba engleză.

MESTERHÁZY ANIKO, KEMENS MIHALYFA, BERCSÉNYI UTCA 22, R. P. UNGARĂ; 16 ani, în limbile rusă, germană și engleză, pe teme diferite.

MERGHANI ABDUL RA-CHIM, B.P. 173 ATBARA, SUDAN; în limbile engleză și arabă, despre filatelle și zoogeografia.

DIMOV M. MITKO, PROBUDA 42, BURGAS, R. P. BULGARIA; în limba engleză, despre muzică.

KUO GIN TEH, 27 JANMIA HUTUNG EASTERN DISTRICT, PEKIN, R. P. CHINEZĂ; în limbile engleză, franceză, rusă și chineză, despre filatelle.

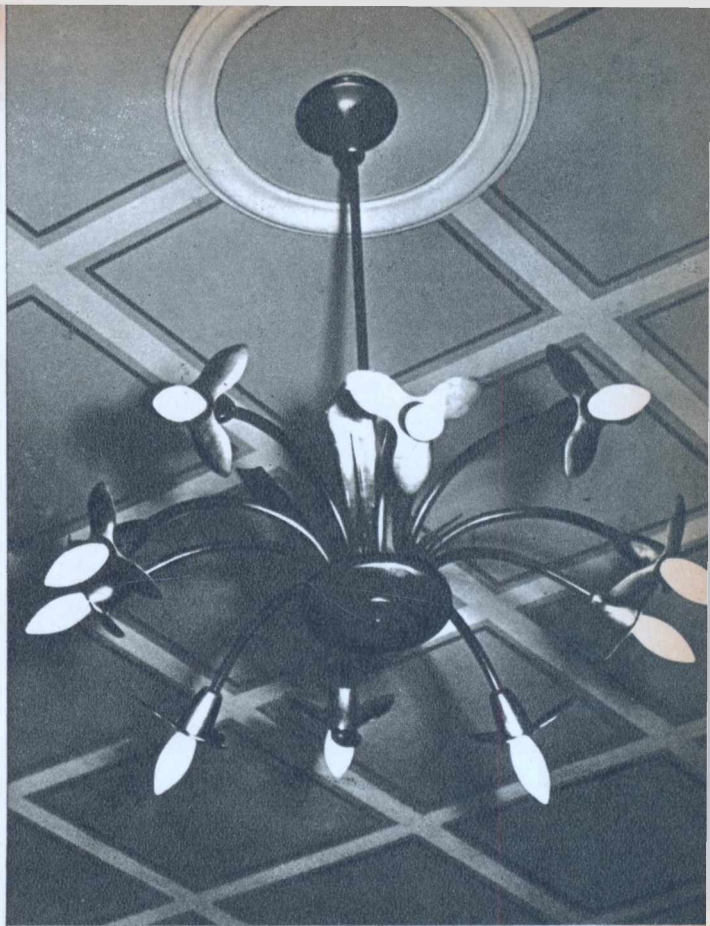
KHUSH DIL KHAN, 16, MEDICAL HOSTEL, MC. LEOD ROAD, KARACI 1, PAKISTAN; în limba engleză, despre fotografiile, timbre, cărți poștale și psihologie.

JOLANDA SALDANO MEJIAS, ANDES 3.755, CASA N. 6, SANTIAGO DE CHILE; în limbile spaniolă și engleză.

MOHAMED ABDEL GALIL COMBONI BOYS' SCHOOL, ATBARA, SUDAN, B.P. 14; în limbile engleză și arabă, despre sport, filatelle și cărți poștale.

VALYI ISTVAN, VELENCE (FEJÉR M), R. P. UNGARĂ; în limbile rusă și germană, despre teme diferite.

MACIEJ GELLER, VARȘOVIA 12, UL. MADALINSKIEGO 25, R. P. POLONĂ; în limbile engleză, germană și rusă, despre turism, geografie, literatură, muzică, sport și filme.

COOPERATIVA „DINAMO”

TIMIȘOARA

STR. DACILOR NR. 14, TELEFON 1270

PRODUCE ÎN SERIE:

lustre, diferite modele, lămpi noptiere și de birou, jucării mecanice, diferite modele

PUBLICITATE • PUBLICITATE • PUBLICITATE

Citiți publicațiile editate de Uniunea scriitorilor din Republica Populară Română

„GAZETA LITERARĂ”

„VIAȚA ROMINEASCĂ”

„LUCEAFĂRUL”

„UTUNK”

„STEUA”

„IGAZSÓ”

„IAȘUL LITERAR”

„SCRISUL BĂNĂȚEAN”

„NEUE LITERATUR”

„NOVI JIVOT”

FABRICA DE ÎNCĂLTĂMINTE ȘI CALAPOADE

„Libertatea”

ARAD

Str. Căpitan Ignat 9

produce

încălțăminte pentru copii într-un sortiment bogat de modele și culori

